NUMER 213. $\frac{11}{23}$ Września 1862 r.

DZIENNIK POWSZECHNY

BIURO REDAKCJI:
Krakowskie-Przedmieście
Nr. 415.
Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku, nie zwracają się.

Pismo Urzędowe, Polityczne i Naukowe.

PRENUMERATA:
w Biurze Redakcji
Nr. 415.
Oraz na wszystkich Stacjach Pocztowych w Cesarstwie i Królestwie.

Prenumerata w Warszawie:
Rocznie Rs. 8.—Półrocznie Rs. 4.—Kwartalnie Rs. 2.
Miesięcznie kop. 67.—Nr. pojedynczy kop. 5.

Wtorek, 23 Września 1862.

Prenumerata na Prowincji:
Rocznie Rs. 9 k. 20.—Półrocznie 4 k. 60.—Kwartalnie 2 k. 30.
Za przesyłkę w kopertach Kwartalnie Rs. 1.

SPIS RZECZY.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Rada Administracyjna na przedstawienie Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, dozwoliła upoważnić Naczelników Powiatowych, iżby w roku bieżącym od tych właścicieli i posiadaczy gorzelni, którzy rzeczywiste psucie się kartofli udowodnią, przyjmowali deklaracje na wcześniejsze jak od $\frac{1}{13}$ Października palenie wódki z kartofli, pod warunkiem, że każdy korzystający z tego dozwolenia, winien tak uregulować fabrykację, iżby w ogólności nie dłużej jak siedm miesięcy gorzelnia jego była czynną, tudzież z ostrzeżeniem, że jeżeliby dotychczasowy podatek od wyrobu wódki, dotąd po kop. 23 od wiadra wynoszący, od 1 (13) Października r. b. podniesiony został, to taki podniesiony podatek obowiązani będą opłacić i od tej ilości okowity, którą przed d. 1 (13) Października r. b. wyfabrykują.

W dniu wczorajszym, w gmachu Komisji Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, odbyła się instalacja dwóch Wydziałów Szkoły Głównej, do których tak dziekani jak i dostateczna do rozpoczęcia czynności liczba profesorów, zostali już zamianowani, to jest Wydziału fizyko-matematycznego oraz prawa i administracji.

Akt ten rozpoczął p. o. Dyrektora Głównego następującą przemową:

„Z uczuciem głębokiego wzruszenia witam w Was Panowie, pierwszy zawiązek Szkoły Głównej. Podziękowanie wyrazić przedewszystkiem muszę, za gotowość z jaką mężowie znani krajowi z długoletnich prac i zasług, przyjęli obowiązki dziekanów,— zazaufanie z jakiem ludzie naukom się oddający, z najodleglejszych okolic na moje wezwanie przybyli, by zająć trudne i ważne stanowisko profesorów.

Pieczołowitości i światłu Waszemu Panowie, oddaję tę nową instytucję, powierzam młodzież pragnącą nauki. Jestem pewny, że zadanie Wasze bez przeszkód i z najistotniejszym dla kraju pożytkiem spełniać będziecie. Pomyślny rozwój naszej Szkoły cieszyć będzie dobroczynnego Monarchę, który jej byt nadał. W dostojnej Osobie Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Kięcia Namiestnika, znajdzie Szkoła życzliwego opiekuna. Rząd, u steru którego stoi mąż pragnący szczerze rozszerzenia oświaty w kraju, otoczy tę nową instytucję całą swą troskliwością. Własne grono Wasze zapewni jej konieczne żywioły życia i kwitnienia; podawszy sobie ręce w imię jednej sprawy, starsi przekażą tradycje nauki młodszym, ci zaś podejmą świeżemi jeszcze siłami, ważne zadanie przyswojenia rodzinnej niwie, nowych nabytków umiejętności. W różnych gałęziach nauki pracując, spotykać się ciągle i wspierać będziecie, przekonywając się zawsze, że prawda jest jedna, choć różne do niej drogi wiodą.

Oby w naszej Szkole było jak w rodzinie, gdzie różnica wieku, zawodu, rodzaju pracy, łączy się w jednym, najwyższym celu.

Mam nadzieję, że pojmując wielkie zadanie, jakie ma Szkoła nasza, zgromadzi się koło niej wszystko, co stanowi inteligencję i chlubę kraju naszego.

We mnie, wierzajcie Panowie, znajdzie Szkoła Główna zawsze gorliwego współpracownika i życzliwego przyjaciela."

Następnie doręczył każdemu z zamianowanych właściwą nominację i od wstępujących po raz pierwszy do służby Rządowej w Królestwie prawem przepisaną przysięgę odebrał.

Po odbytej instalacji, dziekani i profesorowie obu Wydziałów, przedstawieni zostali przez p. o. Dyrektora Głównego Jaśnie Wielmożnemu Naczelnikowi Rządu Cywilnego.

Komisja Rządowa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Przywodząc do skutku przepis artyk. 308 Ustawy o Wychowaniu Publicznem, podaje do wiadomości powszechnej następujący

Program egzaminu wstępnego do Szkoły Głównej.

Kandydaci do Szkoły Głównej powinni:

1) Umieć tłomaczyć prozaików Łacińskich: Korneljusza Neposa, Cezara, Salustjusza i Liwjusza, z poetów zaś Wirgiljusza i Owidjusza, oraz zrobić na piśmie wypracowanie w języku łacińskim.

2) Zrobić dwa wypracowania w języku Polskim, jedno na temat z gramatyki, drugie na temat z historji literatury polskiej.

3) Przetłumaczyć z łatwością zadany ustęp bądź z prozaika, bądź z łatwiejszego poety Rosyjskiego.

4) Odpowiedzieć na zapytania z geografji i historji powszechnej, w zakresie dla gimnazjów przepisanym.

5) Dowieść twierdzeń i rozwiązać zagadnienia przez egzaminujących zadane z Geometrji, Trygonometrji i Algebry, aż do zrównań stopnia drugiego.

Oprócz tego, pragnący uczęszczać na prelekcje fakultetu filologiczno-historycznego, winni będą złożyć egzamin z języka niemieckiego i francuzkiego, w zakresie dla języka rosyjskiego wskazanym.

Warszawa d. 10 (22) Września 1862 r.

Za Dyrektora Wydziału Oświecenia,
Vice-Dyrektor, (podp.) *Przystański.*

Rada Administracyjna Królestwa na posiedzeniu d. 21 Sierpnia (2 Września) r. b., na przedstawienie Komisji Rządowej Sprawiedliwości, zapis rs. 75, dla kościoła parafjalnego w Rajgrodzie, przez niegdy Andrzeja Krassowskiego, testamentem w formie aktu publicznego na d. 9 (21) Listopada r. z. urzędownie sporządzonym, uczyniony w myśl art. 910 K. C., z zachowaniem praw osób trzecich i pod warunkami bliżej w testamencie oznaczonemi, zatwierdziła.

Komisja Rządowa Sprawiedliwości. — Ogłasza, iż Rada Administracyjna Królestwa postanowieniem z dnia 10 (22) Lipca r. b. Nr. 12,365, zapisy:

1) dla szpitala Ś-tej Trójcy w Kaliszu rs. 450;
2) dla sali ochrony w Kaliszu rs. 300;
3) dla Domu Schronienia Św. Ducha w Kaliszu rs. 720;
4) dla służących wiernie wysłużonych rs. 1,665;

przez niegdy Józefa Kozłowskiego, testamentem na dniu 23 Grudnia (4 Stycznia) $18\frac{60}{61}$ r. własnoręcznie sporządzonym, prawnie ogłoszonym, uczynione, w myśl art. 910 K. C. z zachowaniem praw osób trzecich i pod warunkami bliżej w testamencie oznaczonemi, zatwierdziła.—w Warszawie dnia 24 Lipca (5 Sierpnia) 1862 r.— Z upoważnienia, Dyrektor Kancelarji Radca Stanu *J. Ornowski.*

Dyrektor Instytutu Politechnicznego i Rolniczo-Leśnego w Nowej Aleksandrji (w Puławach).—Podaje do wiadomości, że Komisja Rządowa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego postanowiła, aby odtąd tak w szkole wiejskiej w Burakowie, jako też w szkołach rolniczych w Niegłosach pod Płockiem i w Radomsku, kształcących niższych oficjalistów wiejskich, rok szkolny rozpoczynał się z dniem 1 Lipca i dzielił się na dwa półrocza, zaczynające się na Św. Jan i Nowy rok.

Nadto w myśl Działu IV o Wychowaniu Publicznem, Komisja Rządowa poleciła przyjmować we wszystkich tych szkołach na eksternów młodzież z okolicznych zabudowań, w takiej liczbie, jaką lokale szkolne pomieścić zdołają.

Przychodzący do szkoły nie wnoszą żadnej szkolnej opłaty, lecz razem z pensjonarzami winni brać udział w zajęciach gospodarskich odbywanych w polu pod nadzorem Nauczycieli.—Nowa Aleksandraj dnia 6 (18) Września 1862 r. — w z. Dyrektora *Okniński.*—Sekretarz Instytutu *Erlicki.*

Dyrekcja Ubezpieczeń.—Zawiadamia, że Główna Kasa Oszczędności z Kantorem Pomocniczym, w Gmachu szkolnym, za Kościołem Ś-go Aleksandra przy Alei Belwederskiej pomieszczonym—w tygodniu upłynionym do d. 9 (21) Września r. b. włącznie, wydała książeczek nowych 283, na które, tudzież na dawniejsze w 633 wnioskach, złożono rs. 12,274 kop. 20. — Na żądanie zaś 114 uczestników (prócz procentu rs. 76 kop. 20, należnego za rok bieżący od całkowitych odbiorów) wypłaciła rs. 6,813 kop. $99\frac{1}{2}$ i umorzyła książeczek 52.—Przeto uczestników 15,921 posiada kapitał rs. 625,685 kop. $44\frac{1}{2}$.— Prezes *Wierniewicz.* — Naczelnik Kancelarji *Słomiński.*

Z Petersburga, 18 *Września.*

Przez Najwyższe dyplomy z dnia 30 sierpnia (v. s.), Najmiłościwiej mianowani zostali kawalerami orderów: Św. Anny 1-ej klasy: jenerał-majorowie z orszaku Jego Cesarskiej Mości: wice-prezes Cesarskiej Akademji sztuk, książę Grzegorz *Gagarin*, moskiewski ober-policmejster, hrabia Henryk *Kreutz*, naczelnik sztabu korpusu żandarmów i zarządzający III oddziałem własnej Jego Cesarskiej Mości kancelarji, Aleksander *Potapow*; Św. Stanisława 1-ej klasy: jenerał-major z orszaku Jego Cesarskiej Mości, zaliczony do kawalerji gwardji, książę Piotr *Bagration.*

Towarzysz ministra sekretarza stanu, tajny radca i senator *Platonow*, otrzymał urlop za granicę na miesięcy trzy.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Ogólne Sprawozdanie.

Ostatnie wiadomości z Turynu, oddziałały na położenie rzeczy w Paryżu, gdzie pogłoski o przesileniu ministerjalnem coraz są głośniejsze. Okólnik p. Durando, nota urzędowej gazety turyńskiej, zapewnienia Wiktora Emanuela udzielone deputacji z Forli, wszystko to wzmocniło stronnictwo pp. Thouvenela, Persigniego, Rouher i innych ministrów, pragnących najspieszniejszego załatwienia kwestji rzymskiej, przez odwołanie załogi francuzkiej z Rzymu.

Jednakże pomimo usiłowań dyplomatów włoskich, a mianowicie pp. Pepoli i Nigra, którzy znów udali się do Biarritz, *statu quo* będzie utrzymane, co najmniej do powrotu Cesarza do Paryża. To odwłóczenie załatwienia kwestji rzymskiej najszkodliwsze jest dla Włoch, i stawia gabinet turyński w nader trudnem położeniu. Skutkiem takich okoliczności, przeciwnicy jedności włoskiej wznoszą do góry głowy, stronnicy zaś zjednoczenia straciwszy odwagę, nie śmieją się odzywać. Tak krąży pogłoska, że ani p. Benedetti który powrócił do Francji, ani p. de Lavalette który w tych dniach ma przybyć do Biarritz, oba znani z swej przychylności do Włoch, nie powrócą na swe posady. Powiadają także, iż w Turynie ma być założony dziennik z podobnemi dążeniami jak *la France*, który będzie się opierał na dawnem prawem stronnictwie piemonckiem, mającem za naczelnika p. Revel. Zdaje się wszakże, że podobne usiłowanie utworzenia w Turynie stronnictwa przeciwnego jedności, zaszkodziłyby tylko tym, którzyby przyłożyli do nich rękę. Bardziej nieprawdopodobną, a co najmniej, przedwczesną jest pogłoska, że policja włoska trafiła na ślad spisku stronnictwa rewolucyjnego, który zamierzał wywołać powstanie w końcu b. m.

Podług ostatnich wieści, sprawa Garibaldego ma być poruczona sądowi Bonońskiemu, albo Ankońskiemu, gabinet nie chciał bowiem aby go oskarżano o stronność, gdyby ją oddano jednemu z sądów piemonckich.

Korespondencje z Aten ciągle wspominają o smutnym stanie kraju.

Dzienniki francuzkie podają szczegółowo artykuły *decyzji* konferencji konstantynopolitańskiej, podpisanej przez reprezentantów mocarstw i doręczonej Porcie. Według tej decyzji wszystkie dotąd zajmowane przez turków twierdze serbskie, z wyjątkiem Sokoła i Uszycy, które mają być zburzone, pozostałyby w rękach Porty, z tą tylko różnicą, że dzielnice tureckie, znajdujące się w ich rajonie, nie mają wyłącznie pozostawać pod juryzdykcją turecką. Pomiędzy innemi warunkami konferencja postanowiła, aby rząd serbski zwrócił muzułmanom wszystkie zabrane w czasie ostatnich zaburzeń przedmioty, zaś rząd turecki nie ma wcale wynagrodzić za szkody zrządzone przez bombardowanie.

Sprawa układu z bankiem, nakoniec miała być w poniedziałek rozbierana w Wiedniu na plenarnem posiedzeniu komitetu finansowego. Właściwa sekcja proponuje, żeby w zamian za pożyczkę 80 milionów zlr. przedłużyć przywilej banku, nie na 24 lat jak wnosił p. Plener, ale na 10 lat. P. Plener jak się zdaje będzie gotów posunąć ustępstwo do 15 lat, na co zgodziliby się i akcjonarjusze banku, którzy dziś nie są już tak wymagający. Jednakże w komitecie istnieje stronnictwo żądające odłożenia tej sprawy do roku przyszłego.

(Ind. b., Wien. Z.)

Anglja.

Londyn, 18 *Września.* Wiadomości z Reinhardsbrunn o stanie zdrowia Królowej brzmią niezupełnie pomyślnie. Dotąd podróż nie wywarła pożądanego wpływu, wielki smutek nie został ukojony, i w ogole apatja monarchini dla otaczających ją ludzi i przedmiotów nie o wiele się zmniejszyła. Odwiedziny atoli najstarszej córki Królowej, wraz ze swym małżonkiem księciem następcą tronu pruskiego, oddziałają zapewne zbawiennie.

Hr. Granville, który wczoraj po raz pierwszy po długiej chorobie wyjeżdżał z domu, czyni przygotowania do podróży do Niemiec, którą przedsięweźmie w przyszłym tygodniu. Mąż ten stanu uda się do Gotha, dla zastąpienia wyjeżdżającego ztamtąd hr. Russell. Ten ostatni uda się, niezwłocznie po powrocie, do swej willi w Richmond-Park. Odo Russell, jego synowiec, ma tu być powołany z Rzymu, gdzie jest urzędnikiem poselstwa angielskiego, dla ustnego zdania sprawy z tamecznego położenia rzeczy.

Wczoraj, z okoliczności wystawy rolniczej, p. Disraeli miał w Buckingham mowę, w której tak się wyraził o wojnie amerykańskiej: „Poważyłem się zapowiedzieć w roku zeszłym, że wojna nie potrwa długo. Jakkolwiek przewidywania te dotąd nie ziściły się, gdyż pomiędzy Północą a Południem wojna sroży się z coraz większą zawziętością; pomimo to ośmielam się powtórzyć znowu to, com poprzednio rzekł. Bieg wypadków musi położyć kres wojnie. Północ nie posiada ani środków, ani pieniędzy, ani rekwizytów wojennych, a Stany Zjednoczone są nie takim jak Szwajcarja krajem, gdzie można prowadzić bez pieniędzy wójnę, każdy bowiem mężczyzna jest tam żołnierzem, gotowym do walki w obronie kraju i mienia. W stanach północnych Ameryki tak nie jest, większa bowiem część wojsk tamecznych składa się z niemców i irlandczyków, a tacy ludzie walczą nie za papierki bez wartości, lecz za brzęczącą monetę. Anglja nie może nie podziwiać zręczności i uzdolnienia do samorządu, jakich stany południowe dają dowody, a nie mięszając się wcale do walki, „jak skoro nadarzy się możność, powita z radością sposobność uznania niepodległości Południa."

Podług wiadomości z 8-go b. m., otrzymanych tu wczoraj z Nowego-Jorku, miasto Waszyngton nie jest zagrożone. Też korespondencje wdają się w rozwlekłe roztrząsanie planu dalszych działań jenerałów skonfederowanych. Pomimo atoli pomyślniejszych nieco dla Północy szans, powyższemi wiadomościami zapowiadanych, na giełdzie londyńskiej żadne zmiany w kursach nie zaszły. Powtarzające się znowu pogłoski o zamiarze jakoby mocarstw zachodnich uznania konfederacji południowej, mają podrzędne znaczenie, każda bowiem wiadomość o klęsce doznanej przez Północ, podobne pogłoski wywołuje.

Wszystkie prawie dzienniki angielskie zapowiadają upadek Stanów Zjednoczonych skutkiem porażek przez południowców zadawanych i niesnasek wewnętrznych. Jedynie *Daily News*, trzymający stale stronę Północy, nie traci jeszcze nadziei na powodzenie sprawy Stanów Zjednoczonych.

Wykaz handlu przywozowego za pierwsze półrocze r. b. obejmuje niektóre ciekawe szczegóły. Przebija tu wpływ małego wywozu ze Stanów Zjednoczonych bawełny, której przywieziono ztamtąd do Anglji w pomienionem półroczu tylko za 11 milionów funt. ster., podczas gdy w tymże przeciągu czasu 1861 r. przywóz takowej z Ameryki do Anglji wynosił 32 mil. fun. ster. Przywóz zaś bawełny z innych krajów przeciwnie wzrósł, a między innemi z Indji Wschodnich i Egiptu o 32%. Wywóz z Francji do Anglji nie podniósł się w tymże stopniu, co z Anglji do Francji, jakkolwiek wzrósł w porownaniu z r. 1861 o 9%, a w drugiem półroczu wzrośnie niezawodnie jeszcze więcej. Wartość przedmiotów przywiezionych do Anglji w piewszem półroczu r. b. ze wszystkich państw wynosi 85,384,238, podczas gdy w tymże okresie r. 1861 wynosiła 99,221,774, a w 1860 r. 92,466,158 f. st.

Austrja.

Wiedeń, 20 *Września.* Komisja finansowa ukończyła na wczorajszem posiedzeniu rozprawy nad prawem finansowem na b. rok administracyjny.

Na odbytej onegdaj konferencji niemiecko-austrjackich deputowanych rady państwa i sejmów postanowiono jednozgodnie nie jechać do Wejmaru na posiedzenia parlamentu przedwstępnego. Zapewniają, że w tymże przedmiocie ma się dziś odbyć druga konferencja dla naradzenia się nad wymotywowaniem powodów odmowy, jakie mają być objęte odpowiedzią na list prof. Bluntschli, który wezwał reprezentantów niemiecko-austrjackich do Wejmaru. Dr. Berger i Dr. Rechbauer podjęli się redakcji tej odpowiedzi. Na dzisiejszej konferencji wyjdzie zapewne na jaw sposób, w jaki zachować się ma w przyszłym miesiącu w Frankfurcie zgromadzenie, którego zadaniem będzie naradzać się nad kwestją reformy związku niemieckiego.

Pisemko prof. Dra Papiu Flavianu przeciw unji w. księztwa Siedmiogrodzkiego z Węgrami obejmuje życzenie stronnictwa wyłącznie rumuńskiego, ażeby narodowość ich uwzględnioną została. Sposób atoli w jaki stronnictwo rumuńskie występuje, nie zadowolni zapewne ani rządu, ani węgrów. W pisemku tem powiedziano między innemi: „Ponieważ nie możemy porozumieć się na teraz z Węgrami co do właściwej drogi, jaką iść należy, spodziewamy się przeto, że monarcha nasz przekona się nareszcie o niezbędności przywrócenia księztwa Siedmiogrodzkiego w jego naturalnych i historją zakreślonych granicach, t. j. do Cissy; w ten bowiem jedynie sposób nastąpić może równowaga pomiędzy rozmaitemi krajami monarchji austrjackiej. Zwrócić wreszcie musimy uwagę na tę okoliczność, że wcielenie do Siedmiogrodzkiego węgierskich na teraz, lecz w gruncie rumuńskich komitatów, powinno nastąpić dla dopięcia niezbędnej w tych czasach równowagi pomiędzy podległymi jednemu berłu narodami. Dopóki wszystkie komitaty rumuńskie nie zostaną połączone z Siedmiogrodzkiem i dopóki obecna ustawa nie zostanie przez reprezentację krajową roztrząśniętą, dopóty kongres rumunów posiadać powinien, za zezwoleniem rządu, osobną komisję do obrony swych interesów narodowych."

Jak donoszą gazecie *Pester Lloyd*, minister wojny hr. Dagenfeld mianował we właściwym czasie komisję, która miała zaprojektować wszelkie możliwe w wydatkach na armję oszczędności. Na skutek wniosków tej komisji mogłyby być zaprowadzone zmiany, zdolne zapewnić znaczne w budżecie wydziału wojny oszczędności. Wnioski te poddane zostały pod uwzględnienie monarsze. Podług tych wniosków, redukcja armja osiągniętą być ma za pomocą tak urlopowania żołnierzy, jak i zmiejszenia liczby oficerów. Tak np. w pułkach jazdy projektowane jest zwinięcie posad drugich kapitanów, a w piechocie, ograniczenie dotychczasowej liczby czterech oficerów w kompanji do trzech. Obok tego komisja pomieniona wynurzyła zdanie, że należałoby udzielić wielu jenerałom emerytury.

Francja.

Paryż, 18 *Września.* Nota urzędowej gazety turyńskiej, zadała stanowczy cios wszystkim projektom załatwienia, zasadzającym się na podziale półwyspu, ułożonym dla zniszczenia jedności, która codzień jednak mocniej się utrwala. Nieprzyjaciele Włoch, mówiący o ich podziale, na obronę swoich mniemań podają walki wewnętrzne, mianując je nazwą anarchji, a nie widzą, że właśnie te walki przeczą wszelkim ich przewidywaniom. Walki te nie są prowadzone pomiędzy stronnikami przeszłości, a zwolennikami obecnego rządu. Walka toczy się pomiędzy reprezentantami obecnie ukonstytuowanego rządu, a stronnictwem pragnącem przemocą uzyskać naturalne granice państwa. Jednem słowem, jest to walka pomiędzy teraźniejszością a przyszłością, do której przeszłość wcale się nie mięsza. Dobrze zastanowiwszy się nad takim stanem rzeczy, można wnioskować, że wstrząśnienia towarzyszące utworzeniu się tej jedności są rękojmią żywotności Włoch, i nie pozostawiają najmniejszej nadziei chcącym wstrzymać postęp tej sprawy."

Obok okólnika wysłanego przez jenerała Durando pod 10-go Września do mocarstw europejskich, w podobnym duchu gabinet turyński miał przesłać jak zapewniają, notę do rządu francuzkiego. Lecz nota ta nie uzyska jak powiadają odpowiedzi, bo stronnictwo nieprzychylne Włochom ma teraz mieć tak silną przewagę na dworze francuzkim, jakiej dotąd nigdy nie miało. Opowiadają, że hrabia Walewski, powracając z Biarritz, oświadczył, że Cesarz stanowczo postanowił utrzymać świecką władzę papieży.

Z drugiej strony, część gabinetu przychylna zjednoczeniu włoskieskiemu, pp. Thouvenel, Persigny i inni, zamierzają wytoczyć walkę na polu kwestji rzymskiej, i cofnąć się jeżeli nie potrafią skłonić Cesarza do nakreślenia szerszego planu działania. Zatem albo Cesarz wróci do polityki, której rezultatem było uznanie królestwa włoskiego, albo gabinet obecny ustąpi miejsca innemu, zgodnemu ze zmianą usposobień Cesarza względem Włoch.

Zapewniają że doktór Trousseau, udał się do Varignano, dla leczenia Garibaldego, którego stan zdrowia budzi ciągle obawy; powiadają, że i sławny chirurg Nelaton zrobi tę samą podróż.

Stanowczo zaprzeczają wiadomości o udzieleniu przez Cesarza krzyża legji honorowej pułkownikowi Pallavicini, skutkiem tego i wiadomość o zaproszeniu go do Biarritz wydaje się jeszcze mniej prawdopodobną.

Od czasu jak się dowiedziano, że myśl udzielenia amnestji Garibaldemu została porzucona w Turynie jedynie na nalegania jenerałów Cialdiniego, La Marmora i dwóch czy trzech innych, powątpiewają czy książę Napoleon uda się do Turynu, obecność jego bowiem w tej stolicy, zdawałaby się zatwierdzać politykę przeciwną jego opinjom i usposobieniu. W każdym razie, zaś wyjazd jego został odroczony, i książę poluje dotąd z p. Nigra i innymi towarzyszami w lasach pod Meudon.

Według *Opinion nationale*, ostatnie depesze z Vera-Cruz zapowiadają powrót jenerała Lorenceza do Francji; miejsce jego pod rozkazami jenerała Forey, ma zająć jenerał brygady Douai, który jednocześnie zostanie mianowany jenerałem dywizji. Rząd meksykański, jak zapewniają, podał rządowi francuzkiemu propozycje układów dające się przyjąć. Prezydent Juarez, pragnac uniknąć bezużytecznego rozlewu krwi, i klęsk wynikających z zaciętej walki, pragnąłby rozpocząć układy z Francją nim pora zimowa pozwoli wojskom francuzkim działać zaczepnie. Adjutant Juareza wiezie podobno do Francji, propozycje co do tych układów.

Czytamy w *Presse*: Depesza z Konstantynopola donosi o ukończeniu prac konferencji. Przyjęte przez nią załatwienie musi dać powód do nigdy nieukończonych zawikłań, bo reprezentanci mocarstw pozostawili porozumieniu stron interesowanych załatwienie kwestji co do wzajemnego zmniejszenia sił i zburzenia domów serbskich leżących w rajonie twierdzy.

Włochy.

Turyn, 16 *Września.* *Gazeta urzędowa* ogłaszając w nocie wczorajszej postanowienie wytoczenia Garibaldemu procesu w sądzie poprawczym, nie wskazała miejsca, gdzie takowy ma być prowadzony. Jest to krok bardzo przezorny ze strony rządu; wiadomo bowiem jak licznych Garibaldi ma stronników.

Pomimo wszystkich surowych rozporządzeń, przyjętych przez gabinet, nie przestają jednak spodziewać się ogłoszenia wkrótce amnestji dla Garibaldego. Znaczna już część jego ochotników, nie mających jeszcze 18 lat wieku, a których b. dyktator nazywał swemi *picciotti*, została już jak wiadomo ułaskawioną. Nie udzielono im dotychczas marszruty, są bowiem wszyscy tak odarci, że trzeba było pomyśleć o zaopatrzenie ich w jakieś przyzwoite odzienie. Wczoraj, jak donosi *Movimento*, przybył nowy ich oddział do Genui, a pomiędzy nimi było wielu takich, którzy oprócz jednej koszuli nic na sobie nie mieli. Przezorność nigdy nie była przymiotem Garibaldego; wszyscy jego towarzysze broni żyli jak mogli, przyodziewali się tem co im wpadło w ręce; wódz ich bowiem nigdy się nie wdawał w te szczegóły.

Wkrótce mające nastąpić zaślubiny księżniczki Marji Pji z Królem portugalskim, są teraz jedynym przedmiotem rozmowy, nawet w świecie politycznym. Turyn, Florencja współubiegają się wzajemnie w przesełaniu podarunków córce królewskiej. Znakomitsi kupcy turyńscy, dowiedziawszy się, że w Lizbonie zbierają składkę na zakupienie prezentu ślubnego dla przyszłej Królowej, poszli za ich przykładem i przedsięwzięcie to wybornie im się powiodło. Nie ma więc obawy, aby młodej Księżniczce sabaudzkiej zabrakło djamentów, do przyozdobienia swojej sukni ślubnej. Wczoraj właśnie, wielki jałmużnik królewski ksiądz Stellardi miał przedstawić Papieżowi list jego córki chrzestnej, który przywiózł z sobą do Rzymu. Niewiadoma jest dotychczas odpowiedź Jego Świętobliwości; zdaje się jednak, że będzie ona pełna dobroci i przychylności. Jak utrzymują list księżniczki tchnie duchem pojednawczym, proszącym Papieża o przywrócenie zgody między dworem rzymskim i rządem Wiktora-Emanuela, takiej jaka istniała z Karolem-Albertem w

1847 r., kiedy Ojciec Św. na nadanie swego imienia drugiej córce księcia Piemontu. Być może, że gorące błagania księżniczki byłyby nawet wysłuchane, gdyby nie chodziło także o przymierze z Portugalją, której stosunki ze Stolicą Apostolską, są obecnie bardzo naprężone. Dziennik Lizboński, Naçao, zwrócił uwagę, że Kortezy, mówiąc o swojej przyszłej królowej, nie dają jej nigdy imienia Pji, i nazywają ją tylko najdostojniejszą księżniczką Marją Sabaudzką.

WIADOMOŚCI TELEGRAFICZNE.

Belgrad, 21 *Września*. Serbowie regularnie oblegają Uszycę i zajmują się czynnie robotami oblężniczemi. Samandrja i Szabasz zostały przez Serbów otoczone. Załoga tych miast jest rażona przez gęsty ogień broni ręcznej. Z obu miast wielu mieszkańców ratując się ucieczką, schroniło się do Belgradu.

Marsylja, 18 *Września*. Statek pocztowy z Pireus przywiózł wiadomość, że prawo dotyczące organizacji gwardji narodowej zostało przez króla Greckiego zatwierdzone. Czynnie się zajmują niezwłocznem jego urzeczywistnieniem. Rząd grecki pokłada wielkie nadzieje w gwardji narodowej, w razie jakich wypadków.

Turyn, 19 *Września*. Dziennik *Monarchia nazionale* zaprzecza pogłosce, jakoby pięciu jenerałów przesłało memorjał do rządu dotyczący procesu Garibaldego. Wniesienie 30 miljonów fr. na drogi żelazne południowe została uskutecznione. Członkowie rady zarządu tych dróg wkrótce zostaną mianowani.

Turyn, 19 *Września*. Dzień zaślubin księżniczki Marji-Pji jeszcze nie jest stanowczo oznaczony; domniemywają się, że uroczystość ta odbędzie się 25-go lub 27-go b. m. *Gazetta ufficiale* ogłasza regulamin sprzedaży dóbr rządowych. Stowarzyszenie dróg żelaznych neapolitańskich Bastoggi, podpisało akt swego ukonstytuowania się.

Turyn, 19 *Września*. Dziennik *Diritto* zawiadamia, że wczorajszy jego numer został skonfiskowany. Tenże dziennik zamieszcza sprawozdanie doktora Ripari, lekarza Garibaldego, o odwiedzinach angielskiego doktora Partridge u słynnego pacjenta; według zdania tegoż, rany Garibaldego nie przedstawiają niebezpieczeństwa.

Marsylja, 19 *Września*. P. Benedetti, wróciwszy z swej podróży do Korsyki, udał się do Paryża. Spodziewają się tu przybycia księcia Napoleona 21 lub 22 b. m. Uda się on do Genui, jeżeli księżna Klotylda będzie mu towarzyszyła; w przeciwnym razie pojedzie wprost do Ajaccio.

Frankfurt, nad Menem, 19 *Września*. Rząd księstwa Nassauskiego oświadczył, że przystąpi do traktatu handlowego francuzko-pruskiego, w razie, jeżeli inne rządy Związku celnego także się za traktatem oświadczą. Wszystkie nne pogłoski w tym przedmiocie rozsiewane, są bezzasadne.

Raguza, 18 *Września*. Książę Łabanow wystąpił bardzo energicznie w Konstantynopolu przeciw wygnaniu Mirko i przeciw urządzeniu drogi wojskowej w Czarnogórze. Naczelnik powstańców w Herzegowinie, Łuka Wukałowicz, otrzymał amnestję pod warunkiem że złoży przysięgę na wierność Porcie. Chrześcjanie tych okolic będą mogli dowolnie wybierać swych wojewodów.

WIADOMOSCI ROZMAITE.

— Wczoraj niebo było prawie pogodne, po południu kilka razy chwilowo zachmurzyło się, o godzinie $6\frac{1}{2}$ w wieczór deszcz drobny padał. W nocy panował mocny wiatr północno-zachodni, w dzień takiż wiatr mierny, po południu kilka razy wiał wiatr mocny. Wiatr ten był przyczyną znacznego oziębienia się powietrza; średnia temperatura dnia jest $4\frac{9}{10}$ stopni Réaumura, o połowę niższa od normalnej; największe ciepło po południu $10\frac{2}{5}$, najmniejsze w nocy $2\frac{1}{5}$ stopni Réaumura. Barometr wznosił się; średnia jego dzienna wysokość jest 753,45 milimetrów. Elektryczność 34 stopnie. Na słońcu dwie plamy i trzy gromady plam, z tych dwie położone w stronie południowo-zachodniej, znacznej wielkości.

— We wsi Budy Piskowiec, gminie Kały, powiecie Łęczyckim, dnia 5 Sierpnia r. b., półtora roku liczący Walenty Ceran, syn włościanina, bawiąc sie na podwórzu bez dozoru, wpadł w rów wodą napełniony i utonął; — w nocy tegoż dnia, na osadzie Zduny, w gminie Bąków, powiecie Łowickim, z niewyśledzonej przyczyny, lecz jak wnoszą skutkiem podpalenia, powstał pożar, który zniszczył dom mieszkalny, stodołę i owczarnię; ubezpieczone na rs. 1210, tudzież rozmaite ruchomości wartujące przeszło rs. 5670.

— We wsi Czudyszki, gminie Szałtupie, powiecie Marjampolskim, z uderzenia piorunu zgorzało sześć domów mieszkalnych i zabudowania gospodarskie, ubezpieczone na rs. 350, —tudzież część inwentarza, zboża, siana i narzędzi gospodarskich, na rs. 1070.

— U Orgelbranda wyszedł 98 zeszyt *Encyklopedji Powszechnej*, zawierający następujące większe artykuły: Herrnhuci, Herrnhut miasteczko; Herschel jeden z największych astronomów; Herzmanice, wieś w Czechach; Hessje: Darmstadzka, Homburgska, Kasselska, czyli Elektoralna; Hetman,—w tym artykule wyliczeni są najprzód Hetmanowie nie wielcy i nie polni, ale tylko czasami na wojnę wysyłani, następnie Hetmanowie stali, wielcy Koronni, dalej Hetmanowie polni Koronni, później Hetmanowie nadworni Koronni, nakoniec Hetmanowie polni litewscy; Hetmaństwo polskie koronne i litewskie, Hetmaństwo kozacze, ukraińskie lub ruskie i zaporozkie, Hetmańszczyzna; Heweljusz, i t. d.

— W księgarni F. A. Brockhausa w Lipsku, zostało wystawione na sprzedaż wydane we Lwowie dzieło, noszące tytuł: *Theorisch—praktische Anleitung zum gründlichen Unterrichte in der polnischen Sprache für Lehrer und lernende; nach einem neuem und ganz eigenen Plane bearbeitet von Michael Suchorowski, ehemaligen galizischen Landes-und Gerichts Advokaten in Lemberg, samtlichen Rechte, der Philosophie und der freien Künste Doctor. Dritte völlig umgearbeitete, verbesserte und mit dem neuesten Schlüssel zu allen* 10 *slavischen Hauptdialekten versehene Ausgabe. Mit einer litographirten panslavistischen Tabelle.* (Teoretyczno-praktyczny przewodnik do zasadniczej nauki języka polskiego, dla nauczycieli i uczących się; według zupełnie nowego własnego planu opracowany przez Michała Suchorowskiego, byłego galicyjskiego adwokata krajowego i sądowego we Lwowie, doktora obojga prawa filozofji i sztuk wyzwolonych. Trzecie wydanie zupełnie przerobione, poprawne i opatrzone najnowszym kluczem do dziesięciu głównych słowiańskich djalektów. Z litografowaną panslawistyczną tablicą).—Gramatyka ta odznacza się w wielu częściach właściwszym na język polski poglądem od innych tego rodzaju książek, lubo nie wyczerpuje przedmiotu. W dodanym do tego wydaniu kluczu dla oswojenia się z pobratymczemi słowiańskiemi djalektami, jakkolwiek bardzo użytecznym, nie na wszystko można się zgodzić. W pisowni uderza też zmiękczanie głoski *k* przez *j*, naprzykład: *takje jakje* i t. p.

— *Polewa szklista*. Włościanin z gubernji Tobolskiej, powiatu Jałutorowskiego, Barchatow, wynalazł mieszaninę, zwaną przezeń szronem szklistym, zastępującą obicia dla upiększenia pokojów, a mianowicie ścian, sufitów, pieców i t. d., i nadającą im jak największy połysk tak przy oświetleniu dziennem jak nocnem. Owa polewa czyli szron szklisty nie ulega żadnej zmianie, a na największy pokój potrzeba jej 10 funtów. Używa się przy bieleniu pokojów w pomieszaniu z wapnem lub przy tynkowaniu.—Wyrób ten sprzedaje się po 25 rs. za pud. Z żądaniami udawać się trzeba do wynalazcy za pośrednictwem Kurchańskiego kupca 3-ej gildji, Jana Derjagina, na imię którego przesyłają się pieniądze tak za ów wyrób jak i za jego przesyłkę.

— Wyszedł z druku w Budyszynie (*Bautzen*) pierwszy zeszyt wielce ważnego przekładu na język serbo-łużycki Nowego Testamentu pod tytułem: *Nowy zakon naszeho Knjeza Jezusa Khrystusa*, ułożonego przez Jakóba Buka, znanego autora serbo-łużyckiego, spółredaktora „Czasopisma Maticy serbskiej” i dyrektora progimnazjum w Dreznie (*Draždžany*). Zeszyt ten obejmuje św. Mateusza ewangelistę i początek (do III, 8) św. Marka. Cały dział pierwszy, mający objąć ewangelistów i apostołów, wyjdzie w tym jeszcze roku. Przekład ten, dokonany na zasadzie najnowszych postępów, jakie uczynił język serbo-łużycki, jest o wiele lepszy, aniżeli wydawany jednocześnie przekład dla ewangelików serbołużyckich.

— Na ostatniem posiedzeniu komitetu budowy teatru czeskiego w Pradze, odczytany został reskrypt namiestnictwa czeskiego, mocą którego zatwierdzoną została ustawa komitetu, zgodnie z projektem przez tenże komitet ułożonym, z wyjątkiem dwóch zmian przez namiestnictwo zaprowadzonych. Podług jednej z tych zmian, jak skoro sejm kraju czeskiego oświadczy, że wzniesienie czeskiego teatru narodowego uważa jako kwestję kraj cały obchodzącą, i że skutkiem tego budową takowego sam chce kierować,—komitet będzie obowiązany oddać w rozporządzenie sejmu wszystkie nabyte przez się prawa prywatne. Komitet postanowił upraszać namiestnictwo o bliższe objaśnienie, jakie mianowicie prawa mają być odstąpione, oraz z czyjej decyzji lub z czyjego polecenia ma to nastąpić.

— Dnia 7-go b. m. odbyła się w Kardaszowej Rzeczycy (w Czechach), rodzinnem mieście Bolesława Jabłońskiego, uroczystość na cześć tego poety czeskiego, bądącego na teraz proboszczem w Zwierzyńcu, pod Krakowem. Na uroczystość tę przybyły towarzystwa śpiewaków z Tabora, Henrykowego Hradca, Sobiesława, Poczatek i Łomnic. Sam ksiądz Jabłoński, goszczący na teraz w Kardaszowej Rzeczycy, odprawił w odnowionym tamecznym kościele farnym, w asystencji duchowieństwa miejscowego, Mszę św., poczem deputacja taborskiego towarzystwa śpiewaków doręczyła mu dyplom na członka honorowego tego towarzystwa. O godzinie 3-ej po południu śpiewacy, w liczbie 152, poprzedzeni orkiestrą i chorągwiami swemi, udali się na wyspę strzelecką, gdzie urządzili zabawę wokalną, licznie nawiedzoną.

— Wyszedł w Pradze zeszyt pierwszy „Biblioteki kupieckiej”, wydawanej, dla pożytku kupców czeskich, przez Antoniego Skrzywana. Zeszyt ten rozwiązuje w listach i odpowiedziach na nie, liczne kwestje z handlem styczność mające. Całe dzieło, mające składać się z ośmiu zeszytów, wyjdzie do końca r. b.

— Nakładem Antoniego Augusty wyszły w Litomyślu i Pradze następujące dzieła: *Naszi mužove*, biografje i charakterystyki znakomitych mężów słowiańskich, redagowane pod kierunkiem Jana Er. Sojki, zeszyt piąty;—*Biblioteka obrazkova pro mladež*, tomik ósmy, obejmujący powiastkę *Otec a syn*, napisaną przez P. J. Sz., z trzema rycinami,—broszurka pod tytułem: „Projekt założenia oddziału rolniczego przy niższych szkołach realnych o trzech klasach”, przez A. E. Komers'a.

— W Hradcu Kralowym, staraniem księgarni Fuchsa i Hejcmanna, wyszła książka, pod tytułem: *Pomnienky na slavnost Hankovu v Horzinievsi* („Pamiątka uroczystości Hankowej w Horzyniewsi”), obejmująca prolog napisany na tę uroczystość przez Jahna, mowę mianą przez K. Śladkowskiego, kompozycję ułożoną przez Zwonara do pieśni, z tej okoliczności napisanej, tudzież ryciny wyobrażające portret Hanki, dom w którym ten uczony czeski przyszedł na świat i kościół w którym znaleziony został rękopism królodworski. Czysty dochód z tej książki przeznacza się na stypendjum tak zwane *hankowe*.

— *Romanse Angielskie*. Naród tak dawny, tak bogaty we wspomnienia historyczne i posiadający tak wysoką oświatę, jak naród angielski, nie może nie odwzorować się w przejawach swej literatury i sztuki. Odrębne urządzenie polityczne i społeczne narodu angielskiego, nadaje jego literaturze odrębną cechę. Najpiękniejszy styl i bogactwo poetycznych wyrażeń cechuje nie tylko wszystkie utwory tamecznej literatury pięknej, lecz także zwykłe, codzienne artykuły dziennikarskie, mowy parlamentarne, rozprawy i dzieła naukowe. Nawet tacy badacze nauk jak Darwin i Buckle, którzy w r. 1860 zadziwili świat cały swymi wywodami naukowymi, winni są część swego powodzenia pięknemu, poetycznemu wykładowi. Urok, jaki Macaulay wywarł swą historją nie tylko we własnym kraju, lecz i po za jego granicami, ma także w bardzo znacznej części źródło w formie estetycznej, w jaką autor oblekł swe pomysły. Cała angielska literatura codzienna, tygodniowa i miesięczna, opiera swą potęgę na pięknym, poetycznym stylu.

Najnowsza literatura angielska bardzo jest ubogą w poezję liryczną, epiczną i dydaktyczną; również poezja dramatyczna nie dosięga tej wysokości, na jakiej dawniej w Anglji stała. Najulubieńszą w obecnej literaturze nadobnej angielskiej formą jest romans, który wyparł wszelkie inne rodzaje. Życie społeczne angielskie daje mu obfity do obrobienia materjał. Romans stał się w Anglji potęgą pism tygodniowych i miesięcznych, dzienników i magazynów. Romans jest karmą estetyczną wszystkich klas ludności angielskiej, umiejących czytać.

Zwyczaj ten i gust, coraz bardziej wzmagający się, budzi ogromny dla prasy perjodycznej interes, a każdy numer czasopisma, mający przynieść dalszy ciąg rozpoczętej powieści, oczekiwany jest z niecierpliwością. Podług *Times'a* (numer z 9 list. 1861), po skończonym ciągu takiego romansu, czasopismo widzi się naraz pozbawionem odbytu na jakie 40—50 tysięcy egzemplarzy. Wydawcy radzą sobie w ten sposób, iż gdy romans, który bywa nieraz ilustrowany, ma się ku końcowi, umieszczają go w innych szpaltach, a w miejscu, zwykle na ten rodzaj utworów przeznaczonem, rozpoczynają druk nowego romansu, godnego obudzić interes. Inni zaś, chcąc jak najdłużej działać na publiczność za pomocą romansu, zbliżającego się już do rozwiązania, dają autorowi, zwykle bardzo wysoko płatnemu, polecenie rozwałkowywania końca romansu na tyle a tyle tygodni lub miesięcy, co naturalnie dzieje się kosztem poetycznej wartości, piękności i artystycznej całości utworu. Lecz praktycznie wziąwszy, romanse angielskie nie stają się przez to gorszemi lub nudnemi. Przeciwnie, stają się one przez to w wysokim stopniu dramatycznemi i bogatemi w zawikłane sytuacje, co właśnie stanowi najwyższy artyzm nowoczesnej belletrystyki. Fantazja angielska przewyższa w tym względzie bujną w pomysły ekscentryczne muzę Eugenjusza Sue, nawet co do dobrej strony, albowiem romansopisarze angielscy, w swym charakterze anglo-saksońskim i w swym na świat poglądzie, czerpią, chociażby dla obrazów odrażających, nienaturalnych, niemożebnych, niezrównaną ironję, prawdziwy komizm i estetyczny dowcip, w których to zaletach francuzi im nie dorównają.

— W Londynie, nakładem Bentleya, wyszło niedawno tłomaczenie pierwszej połowy *Historji Rzymu* Dr. Teodora Mommsena, dokonane przez p. Dicksona (*The History of Rome, by Theodore Mommsen, translated with the authors sanction and additions by the rev. Wiliam P. Dickson, with a preface by Dr. Leonhard Schmitz; 2 vol.*). Przychylne przyjęcie przed kilku laty tłomaczenia wstępnych rozdziałów Historji rzymskiej p. Mommsena, spowodowało do wydania w przekładzie na język angielski całego dzieła. Dwa wydane obecnie tomy, zawierają połowę oryginału doprowadzonego do upadku rzeczypospolitej rzymskiej. Drugi tom kończy się zwycięztwem Pawła Emiljana nad Perseuszem, zamykającem trzecią wojnę Macedońską; oprócz tego zawierają się tu niejako oddzielne rozprawy, jako to: o rządzących i rządzonych; uprawa roli i użytkowanie kapitału; religja i obyczaje; literatura i sztuki. Dr. Mommsen podobno zamierza dalej prowadzić swą historję do upadku zachodniego państwa rzymskiego. Sumienna praca Mommsena, jakkolwiek nie odznacza się połyskliwemi zewnętrznemi formami i żywością opowiadania, dokładnie bada przyczyny wypadków, ich związek z sobą i dziejowe znaczenie. Szczególniej pracowicie obrobiona jest część dotycząca prawodawstwa; równie dokładnie przedstawione są pierwotne narody mieszkające na półwyspie włoskim; zwraca także uwagę pysznie odtworzony portret Katona, mającego przedstawiać typ obywatela rzymskiego. Rozdziały dotyczące obyczajów, religji, stosunków ekonomicznych, sztuk i nauk, są godne uwielbienia. Przekład jest tak staranny, iż nie czuć go wcale, i zdaje się jakoby dzieło to było napisane w angielskim języku.

JURISPRUDENCJA.

Z Kodeksu Postępowania Sądowego.

Czy powód po uzyskaniu wyroku zaocznego przeciwko sukcesorowi beneficjalnemu, może w skutek założenia przez niego opozycji, wystąpić z incydentalnem powództwem o uznaniu sukcesora za utracającego dobrodziejstwo inwentarza?

Prokurator uważał:

że w myśl art. 337 K. P. powództwo incydentalne może być tak przez powoda, jak przez pozwanego wniesione, skoro ma konieczny związek z głównem powództwem lub jest odpowiedzią na główne żądanie, że skoro w opozycji wystąpiono z zarzutem, że pozwani nie są sukcesorami, można było incydentalnie żądać, iżby za bezwarunkowych byli uznani.

Senat uznał przeciwnie:

że w drodze opozycji nie służyła możność wystąpienia z nowem żądaniem, dotyczącem uznania oponujących za utracających dobrodziejstwo inwentarza i domagania się w tej samej instancji obostrzenia wyroku, zgodnie z konkluzją powodów wydanego, że więc właściwie Sąd Apelacyjny uznał, że żądanie takie może być jedynie przedmiotem głównego powództwa.

1855 r.

Z Kodeksu Cywilnego.

Czy Sąd może oznaczyć termin do dopełnienia spłaty, stosownie do art. 841 K. C. dozwolonej, pod rygorem odpadnięcia od prawa do spłaty?

Po przewiedzionym sporze co do możności spłaty nabywcy nieruchomości spadkowej i uznaniu, iż spłata ze strony współsukcesora ma miejsce, wszczął się spór o to, czy współsukcesor obowiązany jest natychmiast spłatę dopełnić, a zarazem, czy Sąd może mu do tego termin wyznaczyć, pod rygorem odpadnięcia od spłaty.

Współsukcesor utrzymywał:

że gdy art. 841 nie oznacza czasu, w którym spłata nastąpić powinna, właściwemi w tej mierze są przepisy art. 1650 i 1651 K. C., w myśl których dopiero przy wydaniu nieruchomości, wypłata szacunku może być żądana;

że obok art. 1153 i 1652 K. C. rygor upadku spłaty nie może być usprawiedliwionym, lecz tylko procenta mogą być żądane; —

że wyroki dozwalające spłaty byłyby udaremnione, gdyby Sąd mógł termin pod upadkiem prawa do spłaty oznaczyć, a spłata w terminie oznaczonym dopełnioną nie została.

Senat zgodnie z wnioskami Prokuratora uznał:

że z natury rzeczy i z osnowy art. 841 K. C. wypływa, że podstawienie współsukcesora w prawa i obowiązki obcego nabywcy prawa spadkowego i usunięcie go od działów, nastąpić jedynie może przez zwrócenie mu tego wszystkiego, co za nabyte prawo istotnie zapłacił; że wykonanie tego obowiązku nie może być od woli współsukcesora zależnem; — mógł żądać lub nie żądać spłaty,— lecz skoro jej sądownie zażądał, musi ją wykonać w sposób wymaganiom prawa odpowiedni, już dla tego, że prawomocne wyroki bez wykonania pozostać nie mogą, już dla tego, że wzajemne obowiązki stron, czy z umowy, czy z przepisów prawa, czy z wyroków wynikające, są w skutkach swych dla nich obydwóch równe,—każda z nich obowiązana względem drugiej, ma też niewątpliwe prawo żądania, aby wzajemny względem niej obowiązek był wykonany; — gdy więc dopuszczona spłata wkłada na nabywcę obowiązek przyjęcia w każdym czasie zwrotu tego, co za nabycie zapłacił, — i przelania na spłacającego praw nabytych, ma on nawzajem nie zaprzeczone prawo żądania, aby spłata została wykonana; — a ponieważ położenia stron wzajemnie względem siebie obowiązanych w niepewności co do wykonania tych obowiązków zostawiać, a tem mniej wykonania tego od dowolności jednej z nich zawisłem czynić nie można, bo byłoby to warunkiem możności przez prawo stanowczo zabronionym (art. 1174 K. C.), nadto, gdy każdy obowiązek już dla tego, że jest obowiązkiem, musi mieć ściśle oznaczony czas do jego wykonania, — ponieważ oznaczenie czasu do takiego wykonania, o ile to wprost z przepisów samego prawa nie wypływa, w razie sporu do samego sądu należy,—przeto do sądu należy oznaczenie terminu do spłaty;

że termin może być oznaczonym pod rygorem utraty prawa spłaty, bo obowiązek bez rygoru nie jest obowiązkiem, bo zresztą wypływa to z ogólnego wyobrażenia o wzajemnych obowiązkach, gdyż każda ze stron może żądać od drugiej albo wykonania jej obowiązku, albo zniesienia wzajemnych obowiązków (art. 1184 K. C.).

1855 r.

BIBLJOGRAFJA FRANCUZKA

za miesiąc Sierpień 1862 r.

H. Nadault de Buffon. *L'éducation de la première enfance, ou la femme appelée à la régénération sociale par le progrès, étude morale et pratique; Paris, Périsse frères;* 1 *fort vol. in* 12-*mo*.

Pomimo wyrazów w tytule: *odrodzenie społeczne przez postęp*, nie idzie tu o nowy system wychowania, ani o nadawanie kobiecie innego niż dotąd przez nią zajmowanego w społeczeństwie stanowiska. Zasady podawane przez autora są tak stare jak świat, chociaż nie zawsze były wykonywane w praktyce. Podstawą wszelkiego społeczeństwa jest rodzina, a pierwszym obowiązkiem matki wychowywanie swych dzieci; prawdy te wcale nie mają cechy utopji; dla tego też powszechnie są przyjęte, lecz zastosowanie ich często napotyka przeszkody w wymaganiach życia światowego. Zresztą wiele osób mniema, że całe wychowanie pobiera się w szkołach lub na pensji, nie zwracając uwagi na znaczenie pierwszych wrażeń, otrzymanych przez dziecko. Błędne to, a zbyt upowszechnione mniemanie, ma nieraz bolesne skutki, i autor głównie usiłuje walczyć przeciw niemu. Bardzo dobrze przedstawia on korzyści wychowania macierzyńskiego, i dowodzi, że pod względem moralnego rozwinięcia nic nie potrafi zastąpić jego dobroczynnych wpływów. Miłość macierzyńska wyższa jest nad wszelkie edukacyjne metody; czuła jej troskliwość, aby tylko była połączona z taktem i rozsądkiem, najprędzej doprowadzi do celu; lecz dla osiągnięcia go, matka musi się oddać swym obowiązkom z całem poświęceniem i zamiłowaniem. Potrzebuje ona koniecznie siły moralnej i wychowanie kobiet powinno być głównie skierowane ku rozwinięciu w nich szacownej tej siły; cnoty domowe, stanowiące główny przymiot kobiet, nabywają się na łonie rodziny a nie na pensji; dom rodzicielski jest szkołą, gdzie się kształcą dobre matki, zdolne do wychowania należytego własnych dzieci. Autor z szczególną siłą naciska na ten punkt, uważając wychowanie domowe za główne i jedynie skuteczne lekarstwo przeciwko cierpieniom społeczeństwa. „Wielkim reformatorem, powiada on, jest matka otoczona dziećmi; matka rodziny gotuje przyszłość, a ta przyszłość będzie taka, jaką zechce utworzyć matka“. Dzieło p. Nadault jest doskonałym przewodnikiem, chociaż nie wszystkie podawane przez nie rady mają jednakową ważność, bo w niektórych rozdziałach zbyt wiele znaczenia nadaje formie zewnętrznej, w innych zaś zbytecznie przesadza obowiązki matki. Zresztą w kwestjach drugorzędnych, szczegółowych, mogących podlegać sporom, jako głównie zwróconych do wychowania we Francji, nie przedstawia dla nas tyle zajęcia, ile w ogólnych zasadach, dających się wszędzie zastosować. Najważniejszą zaletą tego dzieła jest jego użyteczność praktyczna, bo obok wzniosłych poglądów moralnych, podaje proste, łatwe do wykonania przepisy, a korzystając z nabytków doświadczenia, unika zbytecznej systematyczności i jest dostępnym dla wszystkich warstw społeczeństwa. Następujący ustęp, kończący przedmowę, najlepiej wskaże duch znamionujący całe dzieło: „Naród odżywia się przez pokolenia, których mu dostarczają rodziny, tak jak Ocean, któremu dostarczają wody, wlewające się do niego rzeki. Dziecińiństwo jest rozsadnikiem społeczeństwa, stanowi żywotne soki i siłę ojczyzny, rozkosz rodzin i pocieszającą nadzieję kościoła, nim po ukończeniu ostatnich przemian, powiększy sobą zastępy niebiańskie. Pierwsze dzieciństwo jest szacownym skarbem, świętym zakładem, który matki, te anioły opiekuńcze rodziny, pod własną odpowiedzialnością chronią od zguby. Kiedyś zażądają od nich ścisłego rachunku z powierzonych im młodocianych dusz. Poświęcając im tę pracę, nie obawiam się od nich nagany, bo mówiąc matce o szczęściu jej dziecka, trafia się wprost do jej serca”.

Emile Saisset (professeur d'histoire de la philosophie à la faculté de lettres de Paris). *Précurseurs et disciples de Descartes; Paris, Didier;* 1 *gr. vol. in* 8-*vo*.

Autor zebrał tu różne rozprawy historyczne, mające związek z jednym przedmiotem, to jest filozofją Kartezjusza, na którą zapatruje się ze stanowiska, to jej początku, to jej głównych podstaw, to znów następstw. Nie jest to dokładna historja kartezjanizmu, ale zbiór użytecznych materjałów dla tych, którzyby chcieli podjąć się tej trudnej pracy. W pierwszej rozprawie, poświęconej Rogerowi Bakonowi, autor zręcznie korzystał z ostatnich prac, które rzuciły nowe, jasne światło na życie i naukę sławnego tego angielskiego zakonnika; następnie badając Ramusa, stara się sprowadzić do właściwych rozmiarów znaczenie, nadawane temu reformatorowi. Dzieła Kartezjusza rozbiera w całej obszerności, jakiej wymagał przedmiot. Autor bada, jaki wpływ wywarł Kartezjusz na Spinosę, którego naukę rozbiera, porównywając ją z zasadami Kabały i Maimonidesa. Co się tyczy zawiłej kwestji pochodzenia panteizmu Spinosy, stara się dowieść, że zarodki tej nauki, znajdują się w filozofji Kartezjusza. Następnie na podstawie własnych poszukiwań i nowych prac p. Blampignon, stara się dokładnie dać poznać postać i charakter Malesherbes'a, tego filozofa, którego nazywano chrześciańskim Spinozą. Dzieło kończy się rozprawą o reformie, jaką chciał wprowadzić Leibnitz do kartezjanizmu, i uwagami o nowożytnej filozofji niemieckiej.

Ernest Renan. *De la part des peuples semitiques dans l'histoire de la civilisation; Paris, Michel Lévy*, 1 *vol. in* 8-*vo*.

Pierwsza lekcja p. Renana w kolegjum francuzkiem, języków hebrajskiego, syryjskiego i chaldejskiego, wzbudziła drażliwość niektórych słuchaczy, w skutku czego, akademik ten odwołał się do opinji publicznej, ogłaszając ją drukiem. Zastrzegłszy sobie na początku zupełną swobodę roztrząsania pod względem ściśle naukowym, autor wskazuje, że przywilejem i niebezpieczeństwem studjów nad językami semityckiemi, jest to, że dotyczą one najważniejszych zadań historji i ludzkości, i obowiązuje się, że w wykładzie swym nie będzie wcale dogmatycznym, lecz tylko słuchaczom przedstawi to, co uważa za najprawdopodobniejsze, pozostawiając im zupełną swobodę w badaniu. Zajmując się wyłącznie ścisłą nauką pozostawia na boku, zadania teologiczne. Podstawą filologicznych badań obecnego wieku, według zdania autora, jest różnica w ogólnym rozwoju cywilizacji, dwóch żywiołów różnego pochodzenia, które nie równomiernie przyczyniły się do tego rozwoju. Już w XVIII wieku uznano, że Hebrajczykowie, Fenicjanie, Kartagińczykowie, Babylończykowie, Arabowie, Abisyńczykowie, mówili pokrewnemi sobie językami, a grupie tych języków, filozof Eichhorn nadał miano języków semityckich, jakie dotąd się utrzymało. Z drugiej strony, starożytne djalekty Indij bramińskich, Persji, Armenji, języki grecki, łaciński z ich pochodnemi, języki sławiańskie, germański, celtycki, tworzą oddzielną grupę, zwaną indo-europejską lub indo-germańską. Ta pierwiastkowa różnica pomiędzy językami dwóch grup, wyraźnie wskazuje dwie rasy zupełnie różne, których obyczaje, instytucje, religja, spoczywają na sprzecznych podstawach. Dwie te wielkie indywidualności, doskonale dające się odróżnić, są jakby dwoma biegunami postępu ludzkości; między siebie rozdzielają świat i historję. Oprócz tych dwóch głównych indywidualności, są jeszcze niektóre inne, mające pewien udział w ogólnym postępie ludzkości, jako to Chiny, prawie zupełnie nieznane, rasy tatarskie, które zawsze rozkładająco działały na cywilizację, Egipt, nie będący ani semityckim, ani indo-europejskim, który jednak zajmuje ważne miejsce w dziejach ludzkości.

Po zrobieniu takiego podziału, p. Renan bada jaki wpływ miała rasa semitycka na bieg dziejów nowożytnych. W polityce nic nie jesteśmy jej obowiązani; ludy semityckie nigdy nie umiały pogodzić silnej jednorodnej organizacji państwa z swobodą jednostek. Pojęcie państwa miesza się u nich z organizacją despotyzmu, odbierająca wszelką samodzielność jednostce; w jednostce zaś brak zupełny poczucia własności publicznej, pomyślności publicznej; pojęcie ojczyzny, zupełnie jest im nieznane. Pani Staël, bardzo wymownie wyraziła, że tylko zamiłowanie nauk i sztuk pięknych, filozofja, mogą uczynić z pewnego terytorjum ojczyznę, nadając zamieszkującej tam ludności, wspólne upodobania, zwyczaje i uczucia. Polityka semitycka zasadza się na teokracji, anarchji i despo-

tyzmie. W sztukach pięknych i poezji, cywilizacja nasza nic nie zawdzięcza ludom semityckim; sztuki piękne przyszły do nas z Grecji; poezja hebrajska może być uważana za źródło naszej poezji; lecz wszystko co tylko jest głębszego i delikatniejszego w poezji religijnej, jest dziełem dopiero naszej cywilizacji. W naukach i filozofji jesteśmy winni wszystko Grekom. Pod względem przemysłu, rozwoju materjalnego, a szczególniej handlu, wiele zawdzięczamy rasom semityckim, a szczególniej Hebrajczykom i Arabom. Lecz nasze religje, winniśmy rasie semityckiej; wyjawiając je, rasa ta zajęła najważniejsze miejsce w ogólnym rozwoju cywilizacji i wywierała na świat wpływ odradzający. Początkowo rasa indo-europejska miała religję dziecinną, pełną powabu, naiwności i poezji, która wszakże musiała upaść przy głębszem zastanowieniu się.—Religja Greków była zupełnie zewnętrzna, zasadzająca się na uosobianiu sił przyrody, przy użyciu w pomoc do tego poetycznych legend. Religja rasy semityckiej od początku była jednobożna, a judaizm zasadzający się na dogmacie tej jedności bóstwa, byłby podbił cały świat, gdyby w własnym jego łonie nie nastąpił ważny przewrot. Jeżeli rasa semitycka dała rasie indo-europejskiej zasady swej religji, to jednak ta ostatnia rasa stanowczo je zmieniła. Chrześcjanizm taki, jak go pojmowali pierwsi apostołowie, uczniowie Jezesa Chrystusa, różni się znacznie od chrześcjanizmu ojców kościoła i autora *Naśladowania Jezusa Chrystusa.* Tak zupełna nastąpiła przemiana wyznania, że starozakonni i mahometanie nie cierpią go, jako sprzecznego z duchem swej rasy. P. Renan wskazawszy różnice dwóch ras, skreśliwszy ich dzieje i charakter, roztrząsa zadanie o ich przyszłości. Rasa semitycka, według niego, stopniowo będzie się chylić do upadku, rasa zaś indo-europejska posiada wszelkie warunki żywotności. Niegdyś mahometański Wschód zwyciężał Zachód, górując nad nim olbrzymią cywilizacją, teraz Zachód nabiera stanowczą przewagę, a Wschód pochyla się pod ciężarem barbarzyńskiego despotyzmu i strasznej ciemnoty. Zdaje się, jakoby nieuniknionym prawem ludzkości było, że każda rasa, naród, rodzina ma porę sławy i potęgi, po których bardzo często wpada w zupełne poniżenie. Lecz sztandar cywilizacji nigdy dłużej nie pozostaje na miejscu; rozrzucając wszędzie iskry świętego ognia nauki, swobody i pracy, nigdy nie łączy się nierozerwanemi węzłami z losem jednej rasy lub narodu; posuwa się w swym biegu z jednego brzegu na drugi, tak, że jeden z najświetniejszych kolorystów pióra, Edgard Quinet, wytwornie porównał postęp cywilizacji do wszędzie spieszącego się podróżnego, który rozpoczął swą wędrówkę w Indji, ledwie zatrzymał się w Babylonie, skąd ucieka do Persów, Medów, Egiptu, a wszędzie niszczy gmachy, które go przyjęły w swe objęcia; opuszcza Egipcjanów dla Helenów, Helenów dla Greków, Greków dla Etrusków, Etrusków dla Rzymian, Rzymian dla Getów i t. d. P. Renan nie wątpi o losach cywilizacji, przyszłość jest w ręku Europy wyłącznie. Duch indo-europejski musi przezwyciężyć wszelkie przeszkody, ponieważ jest najdokładniejszem, najprawdziwszem wyrażeniem żywiołów boskości natury ludzkiej.—„Europa zdobywa świat, powiada on, rozszerza religję, prawo, swobodę, poszanowanie człowieka, będące wiarą w jego boskie pochodzenie. Pod wszelkim względem postęp dla rasy indo-europejskiej, będzie stanowiło coraz znaczniejsze oddalanie się od rasy semityckiej. Nasza religja coraz mniej będzie hebrajską; coraz bardziej będzie usuwać zastowanie organizacji politycznej do rzeczy duchownych; stanie się religją serca; wewnętrzną każdego poezją. W moralności będziem się ubiegać o delikatności nieznane surowym naturom starożytności, będziemy się stawali coraz bardziej chrześcjańskiemi. W polityce pogodziemy dwie rzeczy, których rasa semitycka nigdy nie znała: swobodę i silną organizację państwa. Od poezji będziemy domagali się kształtów dla instynktu nieskończoności, będącego naszą nadzieją i naszą męczarnią, a w każdym razie cechą naszej szlachetności. Od filozofji zamiast scholastycznego absolutu, będziem wymagali teorij o ogólnym systemacie wszechświata. We wszystkiem będziem się ubiegali o odcienia, o wykwintność zamiast dogmatyzmu, o względne pojęcie zamiast bezwzględnego. Taka według mnie będzie przyszłość, jeżeli ma być postęp. Czy tym sposobem uzyska się pewniejsze pojęcie przeznaczenia człowieka i stosunków jego z nieskończonością? Czy poznamy jaśniej prawo początku istot, naturę wiedzy, co jest życie a co osobistość? Świat nie powracając do łatwowierności, a postępując drogą dodatniej filozofji, czy odzyska radość, zapał, nadzieje i odległe myśli? Czy kiedyś będzie po co żyć, a człowiek wierzący w obowiązek, czy w spełnieniu obowiązku znajdzie dostateczną nagrodę? Nauka, której poświęcamy całe nasze życie, czy odda nam tyle, ile jej poświęcamy? Tego nie wiem; lecz nie podlega wątpliwości, że poszukując prawdy metodą naukową, spełniamy obowiązek. Jeżeli prawda jest smutną, będziemy mieli tę przynajmniej pociechę, że odszukaliśmy ją według zasad; możnaby powiedzieć, że zasługiwaliśmy na to, aby odszukać ją bardziej pocieszającą; lecz oddamy sobie tę sprawiedliwość, żeśmy postępowali względem samych siebie z bezwzględną szczerością".

P. Renan w tej lekcji stał się rzeczywiście tłomaczem dążenia epoki. Trzeba już to jest przywilejem uczonego akademika, stawiać najtrudniejsze zadania, otwierać najrozleglejsze horyzonty, i pobudzać umysły do ciągłej zbawiennej pracy. Lekcja jego, obecnie ogłoszona drukiem, jest pod tym względem arcydziełem, które zajmie właściwe miejsce w szeregu licznych ważnych, podobnych dzieł tego znakomitego krytyka.

W. de la Rive. *Le Comte Cavour; récits et souvenirs; Paris, Hetzel; 1 vol. in 8-vo.*

Od czasu jak hrabia Cavour umarł, pozostawiając po sobie coraz bardziej dającą się uczuwać próżnię, stał się przedmiotem licznych studjów i różnostronnych ocenień. Dopóki żył, widziano w nim tylko człowieka czynu, śmiałą i pewną rękę prowadzącego dzieło wyswobodzenia Włoch, zajmującego się codziennemi zadaniami, dla załatwienia których, umysł jego niewyczerpane znajdował zasoby. Od czasu jego śmierci, naturalnem ciekawość została wzbudzoną do wszystkiego co zrobił, czem był, do całego życia, przyzwyczajeń, charakteru; szukają w polityku człowieka, dla odkrycia tajemnicy niesłychanego jego powodzenia. Ciekawość tę najlepiej mógł zaspokoić p. de la Rive, który znał Cavoura od dzieciństwa. Ten szereg *opowiadań* i *wspomnień*, nie stanowiąc dokładnego życiorysu, najlepiej wskazuje siły tej dzielnej a zwinnej natury, która nic nie miała udanego, i bez wysileń stawała na wysokości swego stanowiska, uczyniwszy mądrem przysposobieniem, z małego kraiku, dźwignię do utworzenia wielkiego narodu.

A. Mastier (ancien élève de l'ecole normal, docteur ès lettres). *Turgot, sa vie et ses doctrines; Paris, Auguste Durand;* 1 *vol. in* 8-*vo.*

Dzieło to, jak się zdaje, było napisane na konkurs ogłoszony w 1859 roku przez paryzką Akademję nauk społecznych i politycznych; nie wiadomo nam czy było przedstawione Akademji, lecz mogliśmy przekonać się, że jest to bardzo dobra książka. Styl prosty, wykład jasny, sąd oparty na dobrze wyłuszczonych podstawach, to są główne zalety tego dzieła i czytelnik z zajęciem aż do samego końca postępuje w ślad za autorem. Podział na trzy części: życie Turgota; wykład jego nauki i ocenienie jej — nie jest zbyt dobrze obmyślany, bo wszystkie te trzy części w takim pozostają związku, tak często łączą się z sobą, że zaledwo autorowi udało się wybrnąć ze swego zadania. Obok tego, niewłaściwie p. Mastier, większe nadał znaczenie opinjom filozoficznym Turgota, niż jego opinjom politycznym i ekonomicznym, a szczególniej tym ostatnim, które nawet głównie zjednały mu sławę ekonomisty. Pomimo tej wyłączności, pewnej jednostronności i niezupełności, nie można odmówić zalet, szczególniej niektorym rozdziałom trzeciej części, zawierającym wykład i wywody filozoficzne. Dzieło to, przedstawia Turgota, jako człowieka uczciwego w całem znaczeniu tego wyrazu, z prawem sercem i dobrą głową, doskonałego administratora, lecz nieszczególnego katolika, który wszakże miał odwagę przyznawać się do tego. Prawdziwa jego uczciwość, skłoniła go do porzucenia zawodu duchownego, wybranego mu przez rodziców, bo prawa jego dusza, nie czując w sobie odpowiedniego powołania, oburzała się na myśl ciągłej obłudy i udawania. Jako pełen uczciwości, będąc referendarzem, wynagrodził z własnych zasobów niewinnego, który przegrał sprawę dla tego, że ją niedosyć pilnie rozpatrzył, jak później sam to osądził; jako intendent w Limoges, jedynie był zajęty myślą ulżenia losu włościan przeciążonych podatkami, szarwarkami, i obowiązkiem służby wojskowej. Jako oświecony administrator, polecił zbudować w miastach koszary, dla uwolnienia włościan od uciążliwego obowiązku dawania kwater w naturze, wprowadził, gdzie tylko mógł swobodę handlu i przemysłu i pracował nad równomiernym rozdziałem podatków. Jako liberalny minister i uczciwy człowiek żądał zaprowadzenia oszczędności, i został usunięty, za to, że szczerze tego chciał,—żądał powszechnego wprowadzenia swobody handlu, przemysłu i sumienia. Jako człowiek z dzielną głową, jako filozof, pocieszał się po swej niełasce, badaniem i rozmyślaniem. W filozofji wzniósł się nad Lockego, uznając w duszy istotę rzeczywiście czynną. W moralności protestował przeciwko nauce, podającej za główną pobudkę własny interes. W polityce wziął za zasadę sprawiedliwość ułagodzoną przez równość i żądał aby państwo szanowało wszelkie prawa osobiste. Wszędzie i zawsze stawał w obronie osobistej godności człowieka, wszędzie i zawsze utrzymywał, że osobistość człowieka ma swe znaczenie. W historji, wierząc w ciągły niczem nieprzerywany postęp, był cokolwiek optymistą. Jeżeli jednak zastanowić się z autorem nad tem wszystkiem co Turgot starał się zrobić i co dokonał, trzeba będzie przyznać, że sąd wydany o nim przez jego przyjaciela Malesherbes'a, że „miał głowę Bakona a serce l'Hôpitala", nie jest może zbyt przesadzony. (*d. n.*)

TEATRA W WARSZAWIE.

Wielki Teatr. — Dziś we Wtorek, dnia 23 Września, balet w 3-ch aktach, **Marco Spada** czyli Córka Rozbójnika, tańczony przez pp. *Marxa, Rządcę, Dylewskiego, Meuniera, Popiela, Frejtagównę, Puchalskiego, Filipowicza, Rzewuskiego;* z 11-tu tańcami.

Cena miejsc.

	rsr.	k.	na ubo.		rsr.	k.	na ubo.
Loża 1go piętra....	4	50	10	Amfiteatr 2go pięt..	,,	75	2½
Loża parterowa....	4	50	10	Krzesło w 4 pier. rz.	1	20	2½
Loża 2go piętra....	3	60	10	dto ,, drugich.	1	5	2½
Loża Galerjowa....	2	25	10	dto w nast. i bocz.	,,	90	2½
Amfiteatr 1go piętra				Galerja, miej. num.	,,	52½	,,
w 6ciu pier. rzę.	1	5	2½	Galerja, miej. nieu.	,,	45	,,
w następnych.	,,	90	2½	Paradyz..........	,,	22½	,,

Zacznie się o godzinie 7.

Jutro, we Środę, Teatr Rozmaitości. — **Helena De la Seigliere.**

— W dniu wczorajszym, na targach odbywających się w urzędzie konsumcyjnym miasta Warszawy, płacono za wiadro okowity próby 10 od rs. 2 k. 19 do rs. 2 k. 23½, za garniec od k. 71½ do k. 73.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ
z dnia 22 września.

Monety.			żądano rsr.	żądano kop.	płacono rsr.	płacono kop.
Pół-Imperjały Rosyjskie. . . .			—	—	5	63
Dukaty Holenderskie nowe ważne.			—	—	—	—
Pruski Kurant . . za 100 Tal.			—	—	—	—
Papiery.						
Obligi Skar. za 100 rs. (oprócz kuponu)			—	—	93	42
Bilety Skarbu Królestwa Polskiego			—	—	—	—
Listy Zast. III-go Okresu serya 1 i 2 (oprócz kuponu) za 15 rs.			15	—	14	98
Akcje Głównego Towarzystwa Rossyjskiego dróg żelaznych.			113	25	—	—
Obligi współki Żeglugi Parowej w Królestwie Pols: po rs. 750.			—	—	—	—
Akcje Drogi Żelaznej Warszawsko-Bydgoskiej po rs. 100 . .			—	—	—	—
dito 500 . .			92	—	91	50
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Wied.			89	25	88	75
Weksle.						
Berlin . .	100 Tal.	2 M.	101	70	101	40
,, . . .	100 Tal.	k. t.	—	—	—	—
Gdańsk . .	100 Tal.	2 M.	—	—	—	—
,, . .	100 Tal.	k. t.	—	—	—	—
Hamburg .	300 BMk.	2 M.	154	50	—	—
Londyn . .	1 Ft. St	3 M.	6	90	—	—
Moskwa .	100 Rs.	1 M.	—	—	99	50
Petersburg .	100 Rs.	1 M.	—	—	99	75
,, .	100 Rs.	k. t.	—	—	—	—
Paryż . .	300 Fr.	2 M.	82	20	—	—
,, . . .	300 Fr.	1 M.	—	—	—	—
Wiedeń . .	150 Złr.	2 M.	81	45	—	—

Wartość kuponu bieżącego od obligów Skarb. rs. 1 k. 91 ⅑
,, ,, od Listów Zastawn: IIIgo Okresu k. 15

DROGI ŻELAZNE.

Codzienny bieg pociągów osobowych na drodze żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej.

I. Z Warszawy—do Granicy i Sosnowców.

a) Pospieszny (sznelcug), wychodzi o godz. 6 z rana i staje w Granicy o godz. 1 m. 51, a w Sosnowcach o godz. 2 po południu. (Pociąg ten idzie dalej tegoż dnia z Granicy do Szczakowy o godz. 2 min. 30, a z Sosnowców do Katowic o godz. 2 min. 45 po południu).

b) Osobowy, wychodzi o godz. 10 m. 45 przed południem i staje w Granicy o godz. 9, a w Sosnowcach o godz. 8 m. 45 wieczorem. (Pociąg ten nazajutrz idzie dalej z Granicy do Szczakowy o godz. 7 m. 30, a z Sosnowców do Katowic o godz. 5 m. 30 z rana).

do Kutna:

c) Osobowy, wychodzi o godz. 7 m. 45 z rana i staje w Kutnie o godz. 12 w południe.

d) Osobowo-towarowy, wychodzi o godz. 5 po południu i staje w Kutnie na noc o godz. 10 m. 30.

II. Do Warszawy—z Granicy i Sosnowców:

e) Pospieszny (sznelcug), wychodzi z Granicy o godz. 12 m. 55, a z Sosnowców o godz. 2 z południa, i staje w Warszawie o godz. 10 w wieczór.

f) Osobowy, wychodzi z Granicy o godz. 6 m. 30, a z Sosnowców o godz. 6 m. 45 z rana, i staje w Warszawie o godz. 5 po południu.

z Kutna:

g) Osobowy, wychodzi o godz. 2 m. 30 po południu i staje w Warszawie o godz. 6 m. 45 wieczorem.

h) Osobowo-towarowy, wychodzi o godz. 5 m. 30 z rana, i staje w Warszawie o godz. 10 m. 45 przed południem.

III. Z Kutna—do Granicy i Sosnowców.

i) Osobowo-towarowy, wychodzi o godz. 5 m. 30 z rana *(patrz lit. h)* łączy się w Skierniewicach z pociągiem pospiesznym *(patrz lit. a)* i staje w Granicy o godz. 1 m. 51, a w Sosnowcach o godz. 2 po południu.

k) Osobowo-towarowy, wychodzi o godz. 8 m. 30 rano, łączy się w Skierniewicach z pociągiem osobowym *(patrz lit. b)* i dochodzi do Granicy o godz. 9, a do Sosnowców o godz. 8 m. 45 w wieczór.

IV. *Z Granicy i Sosnowców do Kutna.*

l) Osobowy (patrz lit. f), wychodzi z Granicy o godz. 6 m. 30, z Sosnowców o godz. . m. 45 z rana—i staje w Kutnie o godz 8 wieczorem.

ł) Pospieszny (patrz lit. e) wychodzi z Granicy o godz. 12 m. 55, z Sosnowców o godz. 2 po południu, a zamieniony w Skierniewicach na Osobowo-Towarowy *(patrz lit. d)* staje w Kutnie o godz. 10 m. 30 na noc.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

(N. D. 3202) *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernii Rdomskiej w Kielcach.*

Ze śmiercią:

1. Marcina Stanisława dwóch imion Szaumann, w dniu 3 Lipca 1856 r. i Stanisławy Szaumann w dniu 25 Grudnia tegoż 1856 r. nastąpioną, obojga jako współwłaścicieli nieruchomości w mieście Kielcach Nr. hyp. 108 oznaczonej, dalej

2 Hipolita Grabkowskiego właściciela dóbr ziemskich Śladów z Okręgu Miechowskiego w d. 11 Listopada 1861 r. zaszłą i wreszcie,

Po śmierci Agnieszki z Gillów Czajkowskiej współwłaścicielki nieruchomości w mieście Kielcach N. hyp. 85 oznaczonej, w dniu 4 Sierpnia 1857 r. przypadłej, otworzyły się spadki z wyszczególnionych praw składające się, wzywa przeto osoby interesowane prawa i pretensje do tych spadków mieć mogące, aby w d. 10 (22) Grudnia 1862 r. z dowodami usprawiedliwiającemi w Kancelarji podpisanego Rejenta stawiły się, prawa swoje do protokułu regulacji zameldowały pod prekluzją.

Kielce d. 2 (14) Czerwca 1862 r.
Mieszkowski.

(N. D. 3201) *Pisarz Sądu Pokoju Okręgu Wieluńskiego.*

Po zmarłej Elżbiecie z Zawadzkich Nalichowskiej, współwłaścicielce nieruchomości zabudowań gruntów i łąk w wsi Szyszkowie, gminie Strojec majętności Praszka położonej, N. 6 reper. oznaczonej, otworzył się spadek, do uregulowania którego wyznacza się termin na dzień 17 (29) Grudnia 1862 r. godzinę 10 z rana w Kancelarji hypotecznej Sądu tutejszego, a to pod prekluzją dla interesentów.

Wieluń d. 2 (14) Czerwca 1862 r.
E. H. Nalepa.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(N. D. 4720) *Rząd Gubernialny Płocki.*

Zawiadamia, że dnia 17 (29) Września r. b. o godzinie dwunastej z południa, odbywać się będzie w biurze Rządu Gubernialnego głośna in minus licytacja na dostawę przez czas od dnia 19 Września (1 Października) 1862 r. po dzień ostatni Września 1863 r. żywności dla aresztantów więzień w Płocku i Pułtusku.

Praetium do licytacji ustanowione jest po kop. sr. siedm N. 7 dziennie za żywienie każdej osoby, i od tej ceny rozpocznie się in minus głośna licytacja dla każdego więzienia oddzielnie.

Każdy przystępujący do licytacji, obowiązany jest złożyć w kasie Gubernialnej na vadium do entreprzy więzienia Płockiego rs. 500, a do Pułtuskiego rs. 450 w gotowiźnie, lub papierach kurs publiczny w kraju mających.

Szczegółowe warunki w Wydziale wojskowo-policyjnym, z wyłączeniem świąt każdego dnia przejrzane być mogą. Chociaż na dostawę powyższą odbywać się ma głośna licytacja, dla dogodności jednak ochotników na prowincji zamieszkałych, wolno jest im nadsyłać pocztą frankowane pod adresem Gubernatora Cywilnego opieczętowane deklaracje, oznaczam na kopercie do którego mianowicie więzienia służą, z dołączeniem kwitów kasowych na złożone vadium według poniższego wzoru sporządzić się winne.

Wzór do deklaracji.

Na skutek ogłoszenia Rządu Gubernialnego Płockiego dnia 29 Sierpnia (10 Września) 1862 r. N. 45,889/812, w Dziennikach Gubernialnym i Powszechnym zamieszczonego, podaję niniejszą deklarację, iż obowiązuję się wziąść dostawę żywności dla aresztantów do więzień, lub więzienia (w N.) za wynagrodzenie jednodziennej porcji każdego aresztanta po kop. sr. N. wyraźniej N. poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom warunkami licytacyjnemi objętym.

Kwit kasy N. na złożone vadium rs. N. dołączam, które wrazie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę z kasy powyższej.

Stale mieszkam w N. pisałem w N. dnia N. mca N. roku N.

(podpisać imie i nazwisko.)

Płock d. 29 Sierp. (10 Września) 1862 r.
Gubernator Cywilny, D. Dziewanowski.
(1) Naczelnik Kancelarji, Dorożyński.

(N. D. 4865) *Rząd Gubernialny Radomski.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w d. 6 (18) Października 1862 r. w biurze Naczelnika Powiatu Miechowskiego, odbędzie się licytacja przez rozpieczętowanie deklaracji na restauracją kościoła i reperacją cmentarza kościelnego w parafii Więcławice w Powiecie Miechowskim leżącej, na którą koszta są zatwierdzone w sumie rs. 3841 kop. 63 1/2.

Warunki do licytacji wraz z wykazem kosztów przejrzeć można w biurze Naczelnika Powiatu Miechowskiego.

Wzywając więc mających chęć podjęcia się tej entreprzy, aby deklaracje swe na dzień 6 (18) Października 1862 r. przed godziną 12 z rana, pod adresem Naczelnika Powiatu Miechowskiego w następującej treści:

Że podejmuję się entreprzy restauracji kościoła i reperacji cmentarza kościelnego w parafii Więcławice w Powiecie Miechowskim leżącej, podług wykazu kosztów za sumę rs. N. poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom, w warunkach do licytacji domieszczonym.

Na dotrzymanie kontraktu składam vadium w kwocie rs. 384 wyraźnie N. i na to kwit Kasy N. załączam.

Że stałe zamieszkanie mam w N. i wrazie nieutrzymania się na licytacji, żądam zwrotu przez pocztę kwitu, na złożone vadium na mój koszt lub zatrzymania takowego aż do mojego zgłoszenia się. Pisałem w N. dnia N. miesiąca N. roku N. z własnoręcznym z imienia i nazwiska podpisem nadesłali, oświadcza, że później złożone przyjęte nie będą.

Radom d. 4 (16) Września 1862 r.
za Gubernatora Cywilnego,
Radca Gubernialny,
(1) Naczelnik Kancelarji, Galiński.

(N. D. 4718) *Rząd Gubernialny Radomski.*

Z mocy reskryptu Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych z d. 6 (18) Kwietnia r. b. Nr. 2258/1435, podaje do powszechnej wiadomości, iż celem wydzierżawienia na rok jeden 1863 i dochodów propinacyjnych miejskich, rozmaitej nazwy, odbywać się będą in plus licytacje, przed deklaracje opieczętowane w biurze tutejszem Rządu Gubernialnego, w terminach dołączonym do niniejszego wykazem oznaczonych i od sum dotychczasowych, w tymże wykazie wyszczególnionych, przy zastrzeżeniu:

1. Że deklaracje według tu dołączonego wzoru, zaopatrzone kwitem kasy skarbowej lub miejskiej, na złożone vadium, (którego ilość do każdego respective miasta rzeczony wykaz objaśnia) składane być winny na ręce Gubernatora Cywilnego do godziny 12 w południe dnia do licytacji przeznaczonego, później zaś gdy się licytacja rozpocznie przyjmowane nie będą.

2. Że w ciągu dni trzech, po dniu odbycia każdej licytacji, można także składać nowe deklaracje, kwitami vadialnemi zaopatrzone, zapewniające na korzyść kasy miejskiej 15/100 procentu od sumy wylicytowanej i żądać ogłoszenia i odbycia powtórnej licytacji, z poddaniem się wszakże obowiązkowi dotrzymania tak podanej deklaracji, pod odpowiedzialnością z całego majątku, w przypadku gdyby nowa licytacja korzystniejszego rezultatu nie odniosła.

3. Że wrazie, gdyby w czasie trwającej dzierżawy, a mianowie od 1 (13) Października r. b. podatel od wyrobu wódki w gorzelniach został podwyższonym, dzierżawca propinacji żadnej z tego tytułu do nikogo pretensji rościć nie będzie miał prawa.

4. Że szczegółowe do każdej propinacji warunki mogą być każdodziennie, z wyjątkiem dni świątecznych od godziny 9 rano do 3 po południu, w biurze Wydziału Administracyjnego Rządu Gubernialnego przejrzane.

5. Że każdy z konkurentów, utrzymujący się na licytacji, samym czynem złożenia deklaracji jest odpowiedzialny za jej dotrzymanie i pod jakim bądź tytułem i pozorem nie może się wyłamywać od przyjętego obowiązku dotrzymania dzierżawy, pod utratą vadium i wynagrodzenie strat, jakieby Kasa Miejska poniosła, Rząd zaś w imieniu Kasy Ekonomicznej działający, licytacja wtedy dopiero obowiązywać będzie, skoro jej zatwierdzenie nastąpi.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Rządu Gubernialnego Radomskiego z d. 29 Sierpnia (10 Września) r. b. Nr. 54,765, podaję niniejszą deklarację, iż zobowiązuję się wziąść w dzierżawę dochód propinacyjny Kasy Ekonomicznej miasta N. na eden rok 1863 i za kwotę rs. N. wyraźnie rubli srebrem N. (wypisać literami) z zapewnieniem dotrzymania wszelkich warunków ogłoszonych i do dzierżawy tej przywiązanych.

Kwit kasy N. na złożone w kwocie rs. N. vadium dołączam, o którego na mój koszt odesłanie do N. (lub o którego do osobistego zgłoszenia się mojego zatrzymanie) wrazie nieutrzymania się przy licytacji, upraszam.

Stałe moje zamieszkanie w N.

Pisałem w N. dnia N. miesiąca N. 1862 r.

(podpisać imie i nazwisko.)

Deklaracja powinna być na stemplu zwyczajnym, bez poprawek i skrobań napisana, lakiem bez naznaczenia pieczęci zapieczętowana, i na wierzchu zaadresowana w ten sposób:

D e k l a r a c j a

na dzierżawę dochodu propinacyjnego w mieście N. w biurze Rządu Gubernialnego Radomskiego w dniu N. licytować się mającego.

Radom d. 29 Sierp. (10 Września) 1862 r.
z upow. Gubernatora,
Radca Gubernialny,
(3) Naczelnik Kancelarji, Świrski.

Wykaz miast Gubernii Radomskiej, w których wydzierżawione będą na jeden rok 1863 i propinacje miejskie różnego nazwania.

Licytacja rozpocznie się dnia 24 Września (6 Października) 1862 r.

1. Skaryszew, propinacja, praetium do licytacji rs. 1121 kop. 20, vadium rs. 113; 2. Żarnów, propinacja, praetium do licytacji rs. 402 vadium rs. 41; 3. Jastrząb, propinacja, praetium do licytacji rs. 306 k. 55, vadium rs. 31; 4. Ryczywół, pobór od garnca, praetium do licytacji rs. 220, vadium rs. 22; 5. Zwoleń, pobór od garnca, praetium do licytacji rs. 2050, vadium rs. 205.

Licytacja rozpocznie się d. 25 Września (7 Października) 1862 r.

6. Wierzbica, propinacja, praetium do licytacji rs. 753 k. 61, vadium rs. 76; 7. Bodzentyn, zyskowy, praetium do licytacji rs. 675, vadium rs. 68; 8. Iłża, pobór od garnca, praetium do licytacji rs. 901 k. 31 1/2, vadium rs. 92; 9. Kunów, propinacja, praetium do licytacji rs. 1251 kop 51, vadium rs. 126.

Licytacja rozpocznie się d. 26 Września (8 Października) 1862 r.

10. Łagów, propinacja, praetium do licytacji rs. 1805, vadium rs. 181; 11. Radoszyce, propinacja, praetium do licytacji rs. 669 k. 59, vadium rs. 67; 12. Słupia, nowa propinacja, praetium do licytacji rs. 1020, vadium rs. 102; 13. Wąchock, pobór od garnca, praetium do licytacji rs. 640, vadium rs. 64; 14. Solec, propinacja, praetium do licytacji rs. 1766, vadium rs. 177; 15. Waśniów, propinacja, praetium do licytacji rs. 373, vadium rs. 38.

Licytacja rozpocznie się d. 1 (13) Października 1862 r.

16. Wierzbnik, propinacja, praetium do licytacji rs. 417, vadium rs. 42; 17. Opoczno, propinacja, praetium do licytacji rs. 4710, vadium rs. 471; 18. Osiek, propinacja, praetium do licytacji rs. 1153 k. 50, vadium rs. 116; 19. Gołaniec, propinacja i garncowe, praetium do licytacji rs. 890 k. 25; vadium rs. 89; 20. Sandomierz, czopowe od garnca, praetium do licytacji rs. 1655, vadium rs. 166.

Licytacja rozpocznie się d. 2 (14) Października 1862 r.

21. Busko, wiadrowe, praetium do licytacji rs. 484, vadium rs. 49; 22. Gierzchnica, propinacja, praetium do licytacji rs. 502, vadium rs. 51; 23. Szydłów, propinacja, praetium do licytacji rs. 1501, vadium rs. 150; 24. Stopnica, propinacja, praetium do licytacji rs. 2733 k. 86, vadium rs. 274; 25. Wiślica, propinacja, praetium do licytacji rs. 2007, vadium rs. 201.

Licytacja rozpocznie się dnia 8 (20) Października 1862 r.

26. Nowe Miasto Korczyn, propinacja, praetium do licytacji rs. 685, vadium rs. 69; 27. Chęciny, zyskowe, praetium do licytacji rs 1721 k. 50, vadium rs. 173; 28. Daleszyce, propinacja, praetium do licytacji rs. 402 k. 60, vadium rs. 41; 29. Kurzelów, propinacja, praetium do licytacji rs. 811 k. 75, vadium rs. 82; 30. Kielce, zyskowe, praetium do licytacji rs. 5010, vadium rs. 501.

Licytacja rozpocznie się dnia 9 (21) Października 1862 r.

31. Koszyce, propinacja, praetium do licytacji rs. 1154 kop. 50, vadium rs. 116; 32. Miechów, propinacja, praetium do licytacji rs. 2701, vadium rs. 271; 33. Groszowice, propinacja, praetium do licytacji rs. 1858, vadium rs. 186; 34. Słomniki, wiadrowe nowo zaprowadzone, praetium do licytacji rs. 621 k. 38, vadium rs. 63; 35. Skalbmierz, propinacja, praetium do licytacji rs. 1100, vadium rs. 110; 36. Opatowiec, propinacja, praetium do licytacji rs. 481, vadium rs. 48.

Licytacja rozpocznie się dnia 10 (22) Października 1862 r.

37. Bendzin propinacja, pretium do licytacji rs. 9,050 k. 10 vadium rs. 905; 38. Olkusz propinacja, pretium do licytacji rs. 2800 vadium rs. 280; 30. Koziegłowy propinacja, pretium do licytacji rs. 1552 vadium rs. 156; 40. Lelów propinacja, pretium do licytacji rs. 1026 k. 53 vadium rs. 103

Licytacja rozpocznie się dnia 11 (23) Października 1862 r.

41. Olsztyn propinacja, pretium do licytacji rs. 388, vadium rs. 39; 42. Skała, propinacja, pretium do licytacji rs. 1275 kop. 10, vadium rs. 128. 43. Sławków, wiadrowe, pretium do licytacji rs. 400, vadium rs. 40. 44. Wolbrom propinacja, pretium do licytacji, rs. 2800 kop. 17; vadium rs. 280; 45. Zarnowice propinacja, pretium do licytacji rs. 1600 k. 25 vadium rs. 150; 46. Radom, zyskowe, pretium do licytacji rs. 13,609 vadium rs. 1361; 47. Radom propinacja, we wsiach miejskich, pretium do licytacji rs. 2250, vadium rs. 225.

Radom d. 29 Sierpnia (10 Września) 1862 r.
z upow. Gubernatora,
Radca Gubernialny,
Naczelnik Kancelarji, Świrski.

(N. D. 4719) *Rząd Gubernialny Radomski.*

W wykonaniu reskryptu Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu z d. 21 Sierpnia (2 Września) r. b. Nr. 38,150, podaje do wiadomości osób interesowanych, iż w biurze Rządu Gubernialnego tutejszego, odbywać się będą licytacje in plus przez złożenie opieczętowanych deklaracji przepisanych, postanowieniem Rady Administracyjnej z d. 16 (28) Maja 1833 roku w tomie 15 Dziennika Praw zamieszczonemi, na wydzierżawienie dochodów konsumcyjnych i innych z niemi połączonych, to jest: opłaty wiadrowej, lub prawa szynkowania Skarbowi służącego z miast i osad rządowych Gubernii tutejszej na następny rok 1863 mianowicie w terminie i od sum poniżej wyszczególnionych:

Licytacja 1 d. 24 Września (6 Października) 1862 roku.

a) Skaryszewa rzędu 5 z dochodów konsumcyjnych od sumy rs. 1291 kop. 20, wyraźniej rubli srebrem tysiąc dwieście dziewięćdziesiąt jeden kopiejek dwadzieścia; Żarnowa rzędu 5 z dochodów konsumcyjnych od sumy rs. 817 k. 20, wyraźniej rs. ośmset siedmnaście kopiejek dwadzieścia; c) Jastrzębia rzędu 5 z dochodów konsumcyjnych od sumy rs. 284 k. 80, wyraźniej rs. dwieście ośmdziesiąt cztery kop. ośmdziesiąt; d) Ryczywoła rzędu 5 z dochodów komsumcyjnych od sumy rs. 601 kop. 33. wyraźniej rub. sr. sześćset jeden kop. trzydzieści trzy; e) Sieciechowa rzędu 5 z dochodów konsumcyjnych od sumy rs. 320, wyraźniej rubli srebrem trzysta dwadzieścia; f) Zwolenia rzędu 4 z dochodów konsumcyjnyjnych od suemy rs. 4420, wyraźniej rub. sr. cztery tysiące czterysta dwadzieścia.

Licytacja 2, d. 25 Września (7 Października) 1862 roku.

a) Wierzbicy rzędu 5 z dochodów konsumcyjnych od sumy rs. 451 kop. 20, wyraźniej rubli srebrem czterysta pięćdziesiąt jeden kop. dwadzieścia; b) Bodzentyna rzędu 5 z dochodów konsumcyjnych od sumy rs. 1341 kop. 60, wyraźnie rs. tysiąc trzysta czterdzieści jeden kop. sześćdziesiąt; c) Szydłowca rzędu 4 zakładów konsumcyjnych od sumy rs. 4257 kop. 88, wyraźniej rub. sreb. cztery tysiące dwieście pięćdziesiąt siedm kop ośmdziesiąt ośm; z opłaty wiadrowej od sumy rs. 3616 kop. 25 1/2, wyraźniej rs. trzy tysiące sześćset szesnaście kop. dwadzieścia pięć i pół; z prawa szynkowania we wsi Stara wieś od sumy rs. 225 kop. 86 1/2, wyraźniej rub. sreb. dwieście dwadzieścia pięć kop ośmdziesiąt sześć i pół; łącznie rs. 8100, wyraźniej rub. sreb. ośm tysięcy sto.

d) Przedborza rzędu 4 z dochodów konsumcyjnych od sumy rs. 3264, wyraźniej rs trzy tysiące dwieście sześćdziesiąt cztery; e) Iłży rzędu 5 z dochodów konsumcyjnych od sumy rs. 1894 kop. 87, wyraźniej rubli srebrem tysiąc ośmset dziewięćdziesiąt cztery kop. ośmdziesiąt siedm; z prawa szynkowania od sumy rs. 266 k. 32 1/2, wyraźnie rs. dwieście sześćdziesiąt sześć kop. trzydzieści dwie i pół. Łącznie rs. 2161 kop. 19 1/2, rs. dwa tysiące sto sześćdziesiąt jeden kop. dziewiętnaście i pół. f) Kunowa rzędu 4 z dochodów konsumcyjnych od sumy rs. 700 k. 54, wyraźniej rs. siedmset kop. pięćdziesiąt cztery.

Licytacja 3, d. 26 Września (8 Października) 1862 roku.

a) Łagowa rzędu 5 z dochodów konsumcyjnych od sumy rs. 727 k. 82, wyraźniej rs. siedmstet dwadzieścia siedm kop. ośmdziesiąt dwie; b) Radoszyc rzędu 5 z dochodów konsumcyjnych od sumy rs. 1085, wyraźniej rs. tysiąc ośmdziesiąt pięć; c) Słupi Nowej rzędu 5 z dochodów konsumcyjnych od sumy rs. 1157 kop. 13 1/2, rs. tysiąc sto pięćdziesiąt siedm kop. trzynaście i pół; z prawa szynkowania od sumy rs. 343 k. 18, rs. trzysta czterdzieści trzy kop. ośmnaście. Łącznie rs. 1500 kop. 31 1/2, wyraźniej rs. tysiąc pięćset kop. trzydzieści jeden i pół; d) Wąchocka rzędu 5 z dochodów konsumcyjnych od sumy rs 739 k. 77, rub. sr. siedmset trzydzieści dziewięć kop. siedmdziesiąt siedm; z prawa szynkowania od sumy rs. 568 kop. 23, rs. pięćset sześćdziesiąt ośm kop. dwadzieścia trzy. Łącznie rs. 1308, rs. tysiąc trzysta ośm.

a) Solca rzędu 5 z dochodów konsumcyjnych od sumy rs. 1116, wyraźniej rs. tysiąc sto szesnaście; f) Waśniowa rzędu 5 z dochodów konsumcyjnych od sumy rs. 154 k. 40, rs. sto trzydzieści cztery kop. czterdzieści.

Licytacja 4, d. 1 (13) Października 1862 r.

b) Wierzbnika rzędu 5 z dochodów konsumcyjnych od sumy rs. 470 kop. 35, rs. czterysta siedmdziesiąt kop. trzydzieści pięć; z prawa szynkowania w austerji skarbowej w mieście i we wsi Wanacji od sumy rs. 141 kop. 84 1/2, rs. sto czterdzieści jeden kop. ośmdziesiąt cztery i pół. Łącznie rs. 612 k. 19 1/2, rs. sześćset dwanaście kopiejek dziewiętnaście i pół.

b) Opoczna rzędu 3 z dochodów konsumcyjnych od sumy rs. 4092, wyraźniej cztery tysiące dziewięćdziesięt dwa; c) Koprzywnicy rzędu 5 z dochodów konsumcyjnych od sumy rs. 780, wyraźniej siedmset ośmdziesiąt; d) Osieka rzędu 5 z dochodów konsumcyjnych od sumy rs. 756, wyraźniej siedmset pięćdziesiąt sześć; e) Połańca rzędu 5 z dochodów konsumcyjnych od sumy rs. 1060, wyraźniej tysiąc sześćdziesiąt; f) Sandomierza rzędu 3 z dochodów konsumcyjnych od sumy rs. 5551, wyraźniej pięć tysięcy pięćset pięćdziesiąt jeden.

Licytacja 5, d. 2 (14) Października 1862 r.

a) Zawichosta rzędu 5 z dochodów konsumcyjnych od sumy rs. 3144, rs. trzytysiące sto czterdzieści cztery; b) Buska rzędu 5 z dochodów propinacji od sumy rs. 1260, rs. tysiąc dwieście sześćdziesiąt; c) Pierzchnicy rzędu 5 z dochodów konsumcyjnych od sumy rs. 524 k. 85 1/2, rs. pięćset dwadzieścia cztery kop. ośmdziesiąt pięć i pół; z prawa szynkowania od sumy rs. 255 k. 14, rs. dwieście pięćdziesiąt pięć kop. czternaście. Łącznie rs. 779 k. 99 1/2, rs. siedmset siedmdziesiąt dziewięć kop. dziewięćdziesiąt dziewięć i pół; f) Szydłowa rzędu 5 z dochodów konsumcyjnych od sumy

rs. 1203 kop. 18, rs. tysiąc dwieście trzy kop. ośmnaście; z prawa szynkowania od sumy rs. 113 k. 22, rs. sto trzynaście kop. dwadzieścia dwa. Łącznie rs. 1316 kop. 40, rs. tysiąc trzysta szesnaście kop. czterdzieści.

e) Stopnicy rzędu 3 z dochodów konsumcyjnych od sumy rs. 3343, wyraźnie trzy tysiące trzysta czterdzieści trzy. f) Wiślicy rzędu 5 z dochodów konsumcyjnych od sumy rs. 1447 kop. 20, tysiąc czterysta czterdzieści siedm kop. dwadzieścia.

6. dnia 8 (20) Października 1862 r.

a) Nowego miasta Korczyna rzędu 4 z dochodów konsumcyjnych od sumy rs. 2317 k. 20, rs. dwa tysiące trzysta siedmnaście k. dwadzieścia; b) Chęcno rzędu 4 z dochodów konsumcyjnych od sumy rs. 4338, wyraźniej rs. cztery tysiące trzysta trzydzieści ośm; c) Daleszyc rzędu 4 z dochodów konsumcyjnych od sumy rs. 845 kop. 54, rs. ośmset czterdzieści pięć kop. pięćdziesiąt cztery, z prawa szynkowania od sumy rs 319 k. 65 1/2 rs. trzysta dziewiętnaście kop. sześćdziesiąt pięć i pół; łącznie rs. 1165 k. 19 1/2, rs. tysiąc sto sześćdziesiąt pięć k. dziewiętnaście i pół.

d) Małogoszcza rzędu 5 z dochodów konsumcyjnych od sumy rs. 381, wyraźniej trzysta ośmdziesiąt jeden; Jędrzejowa rzędu 5 z dochodów konsumcyjnych od sumy rs. 2895 k. 18, dwa tysiące ośmset dziewięćdziesiąt pięć k. ośmnaście; z prawa szynkowania w austerji pod klasztorem od sumy rs. 120 k. 42, rs. sto dwadzieścia k. czterdzieści dwie, łącznie rs. 3015 k. 60, rs. trzy tysiące piętnaście k. sześćdziesiąt.

f) Kurzelowa rzędu 5 z dochodów konsumcyjnych od sumy rs. 518 k. 20 1/2, pięćset ośmnaście k. dwadzieścia i pół, z prawa szynkowania od sumy rs. 339 k. 79 rs. trzysta trzydzieści dziewięć k. siedmdziesiąt dziewięć i pół, łącznie rs. 857 k. 57 1/2, rs. ośmset pięćdziesiąt siedm k. dziewięćdziesiąt dziewięć i pół.

Licytacja 7 d. 9 (21) Października 1862 r.

a) Korzyć rzędu 5 z dochodów konsumcyjnych od sumy rs. 1299 k. 99, rs tysiąc dwieście dziewięćdziesiąt dziewięć; b) Brzuska rzędu 5 z dochodów konsumcyjnych od sumy rs. 325 k. 28 1/4 rs. trzysta dwadzieścia pięć k. dwadzieścia ośm i jedna czwarta; zapłaty wiadrowej od sumy rs. 310 k. 80 3/4, rs. trzysta dziesięć kop. ośmdziesiąt i trzy czwarte; łącznie rs. 636 k. 9, rs. sześćset trzydzieści sześć k. dziewięć.

c) Miechowa rzędu 3 z dochodów konsumcyjnych od sumy rs. 3600, rs. trzy tysiące sześćset; d) Proszowic rzędu 5 z dochodów konsumcyjnych od sumy rs 1800, rs. tysiąc ośmset; e) Słomnik rzędu 5 z dochodów konsumcyjnych od sumy rs. 3085 k. 50, rs. trzy tysiące osmdziesiąt pięć kop. pięćdziesiąt; f) Szkalbmierza rzędu 5 z dochodów kosumcyjnych od sumy rs 1736 k. 40, rs. tysiąc siedmset trzydzieści sześć kop. czterdzieści.

Licytacja 8 d. 10 (22) Października 1862 r.

a) Bendzina rzędu 4 z dochodów konsumcyjnych od sumy rs. 5286, rs pięć tysięcy dwieście ośmdziesiąt sześć; b) Czeladzi rzędu 5 z dochodów konsumcyjnych rs. 841 kop. 20, rs. ośmset czterdzieści jeden k. dwadzieścia; c) Olkusza rzędu 3 z dochodów konsumcyjnych od sumy rs. 2842 k. 80, rs. dwa tysiące ośmset czterdzieści dwa kop. ośmdziesiąt; d) Koziegłów rzędu 5 z dochodów konsumcyjnych od sumy rs. 1045 k. 20, rs. tysiąc czterdzieści pięć k dwadzieścia; e) Lelowa rzędu 5 z dochodów konsumcyjnych od sumy rs. 661 k. 8, rs. sześćset sześćdziesiąt jeden k. ośm; f) Redenu osady rzędu 5 z dochodów konsumcyjnych od sumy rs. 531 k. 60, rs. pięćset trzydzieści jeden k. sześćdziesiąt.

Licytacja 9 d. 11 (23) Października 1862 r.

a) Olsztynu rzędu 5 z dochodów konsumcyjnych od sumy rs. 513 k 53 2/4, rs. pięćset trzynaście k. pięćdziesiąt trzy i dwie czwarte z prawa szynkowania w karczmie Proboszczowskiej i w wójtostwie Skrajnica rs. 137 k. 56 2/4, rs sto trzydzieści siedm k. pięćdziesiąt sześć dwie czwarte, łącznie rs. 651 k. 10, rs. sześćset pięćdziesiąt jeden k. dziesięć.

b) Siewierza rzędu 5 z dochodów konsumcyjnych od sumy rs. 1690 k 80, rs. tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt k. ośmdziesiąt; c) Skały rzędu 5 z dochodów konsumcyjnych od sumy rs. 1038, rs. tysiąc trzydzieści ośm; d) Sławkowa rzędu 5 z dochodów konsumcyjnych od sumy rs. 1477 k. 20, rs. tysiąc czterysta siedmdziesiąt siedm k. dwadzieścia; e) Wolbroma rzędu 4 z dochodów konsumcyjnych od sumy rs. 2933, rs. dwa tysiące dziewięćset trzydzieści trzy; f) Żarnowca rzędu 5 z dochodów konsumcyjnych od sumy rs. 1561 k. 65 2/4, rs. tysiąc pięćset sześćdziesiąt jeden k. sześćdziesiąt pięć dwie czwarte; z prawa szynkowania od sumy rs. 149 k. 54, rs. sto czterdzieści dziewięć kop. pięćdziesiąt cztery, łącznie rs. 1711 k. 19 1/2, rs. tysiąc siedmset jedenaście kop. dziewiętnaście i pół.

Oferty licytacyjne w deklaracjach rozpoczynać się powinny od cen powyżej oznaczonych, szczegółowe warunki do licytacji w biurze Rządu Gubernialnego Sekcji Skarbowej każdodziennie oprócz świąt od godziny 9 z rana do 3 z południa przejrzane być mogą. Deklaracje składać się mające, wedle poniższego wzoru napisane, przyjmowane będą w Rządzie Gubernialnym przez Gubernatora Cywilnego, lub jego zastępcę do dnia licytacji na każde dochody oznaczonego, aż do godziny 11 z rana, o której zaraz opieczętowanie deklaracji kolejno nastąpi, później złożone przyjętemi nie będą. Deklaracje inaczej nie podług artykułów 17 i 18 Postanowieniem Rady Administracyjnej wyżej powołanego napisane, nieważne uznanemi zostaną.

Do deklaracji potrzeba dołączyć świadectwo kwalifikacyjne właściwej władzy policyjnej wykazujące miejsce zamieszkania stan i zamożność deklaranta tudzież oryginalny kwit na vadium w jednej tej części ustanowionej ceny licytacyjnej wyrównywające gotowizną, listami zastawnemi z kuponami, lub innemi papierami skarbowemi, wedle przepisów na vadia przyjmowanemi, do depozytu kasy skarbowej lub Banku Polskiego złożone, które nieutrzymujący się przy licytacji napowrót odbierze, utrzymującemu się zaś, albo na rachunek kaucji przy zawarciu kontraktu stawić się winnej, policzone, albo wrazie złożenia jej oddzielnie powrócone zostanie. Dzierżawcy dochodów konsumcyjnych, którzy wystawili kaucję jednej piątej części sumy dzierżawnej odpowiadającą i konkurują do dalszej dzierżawy tych samych dochodów niepotrzebują składać świadectwa kwalifikacyjnego w miejscu kosztu vadialnego mogą złożyć do deklaracji świadectwo kasy Gubernialnej jako z należytości dzierżawnej do terminu licytacji całkowicie i w oznaczonych terminach uiścili się.

Licytacja obowiązuje utrzymującego się przy niej, zaraz po jej odbyciu, Rząd zaś dopiero po zatwierdzeniu takowej lub kontraktu przez właściwą władzę. Utrzymujący się przy licytacji, a później od niej odstępujący, wystawia się na wszelkie skutki powtórnej licytacji, nietylko do wysokości vadium przy licytacji złożonego, ale i do wysokości straty, jakaby dla Rządu z powtórnej licytacji wynikła, a która po potrąceniu vadium z majątku odstępującego ściągniętą być by musiała. Na dalszą jednoroczną dzierżawę dochodów konsumcyjnych z miast Radomia i Kielc mających ceny licytacyjne rub. rs. 15,000, przenoszące, licytacje odbędą się w Warszawie w biurze Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu mianowicie: na miasto Radom od sumy rs 28,830 rocznie, w dniu 7 (19) Września r. b., a na miasto Kielce od sumy rs. 21,156 rocznie w dniu 11 (23) tegoż miesiąca i roku. O czem szczegółowe obwieszczenie Komisji Skarbu będzie w Dzienniku Powszechnym umieszczone.

Wreszcie na kopertach deklaracji oprócz adresu do Rządu Gubernialnego Radomskiego, domieszczone być powinny wyrazy: deklaracja do licytacji na dzierżawę dochodów N. w dniu N. odbyć się mającej.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Rządu Gubernialnego Radomskiego z dnia 23 Sierpnia (9 Września) r. b. Nr. 56435 przy dołączeniu świadectwa kwalifikacyjnego warunkami licytacyjnemi wymaganego, i koszta na vadium w sumie rs. N. w depozycie Banku Polskiego lub kasy Skarbowej N. złożone, podaję niniejszą deklarację, przez którą obowiązuję się za dzierżawę dochodów N. na rok jeden od włącznie dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1862/3 r. do włącznie 19 (31) Grudnia 1863 r. płacić Skarbowi Królestwa rocznie sumę rs. N wyraźniej (wypisać literami) poddając się zarazem wszelkim zastrzeżeniom warunkami licytacyjnemi objętym.

Stałe moje zamieszkanie w N. pisałem w N d. N. miesiąca i roku N.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko.)

Radom d. 28 Sierpnia (9 Września) 1862 r.

za Gubernatora Cywilnego,
Radca Gubernialny, Nowakowski.
za Naczelnika Kancelarji, J. Niskowski.

(N. D. 4839) *Rząd Gubernialny Augustowski.*

Z powodu kończenia się z dniem ostatnim Grudnia r. b. kontraktów o dotychczasową dzierżawę dochodów konsumcyjnych z miast i osad tutejszej Gubernii na lata 1860/2, Rząd Gubernialny w wykonaniu rozporządzenia Komisyi Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia 21 Sierpnia (2 Września) r. b. N 38150 podaje do powszechnej wiadomości, że celem dalszego na następny rok 1863 wydzierżawienia rzeczonych dochodów konsumcyjnych z miast i osad Rządowych łącznie z dochodem z wiadrowego w miastach w których Skarbowi służy prawo propinowania, odbywać się będą każdodziennie od godziny 10 przed południem w sali posiedzeń Rządu Gubernialnego stosownie do postanowienia Rady Administracyjnej z d. 16 (28) Maja 1833 r. publiczne licytacje przez opieczętowane deklaracje w terminach następujących:

W. d. 2 (14) Października r. b.

Z miasta III rzędu Augustów z konsumcji od sumy rs. 7813 k. 20, z przedmieść Augustowskich V rzędu z konsumcji od sumy rs: 271; z miasta III rzędu Sejny z konsumcji od sumy rs. 2760.

W d. 3 (15) Października r. b.

Z miasta V rzędu Pilwiszki z konsumcji od sumy rs. 960; z miasta V rzędu Rydziłów z konsumcji od sumy rs. 1055 k. 40; z miasta V rzędu Wąsosz z konsumcji od sumy rs. 859 kop. 20 z miasta V rzędu Wizna z konsumcji od sumy rs. 720.

W d. 8 (20) Października r. b.

Z miasta V rzędu Filipów z konsumcji od sumy rs. 982 k. 94, z wiadrowego od sumy rs. 513 k. 31; z miasta IV rzędu Kolno z konsumcji od sumy rs. 4345 k. 20; z miasta V rzędu Sudargi z konsumcji od sumy rs. 495 k. 96, z wiadrowego od sumy rs. 405 k. 84.

W d. 10 (22) Października r. b.

Z miasta V rzędu Lipsk z przedmieściem Ostrów z konsumcji od sumy rs. 434 k. 39, z wiadrowego od sumy rs. 250 k. 61; z miasta V rzędu Ludwinów z konsumcji od sumy rs. 1116 k. 11, z wiadrowego od sumy rs. 590 k. 89; z miasta III rzędu Marjampol z konsumcji od sumy rs. 9003.

W d. 11 (23) Października r. b.

Z miasta V rzędu Nowogród z konsumcji od sumy rs. 1260; z miasta V rzędu Olita z konsumcji od sumy rs 407 k. 97, z wiadrowego od sumy rs. 213 k. 3; z miasta IV rzędu Wyłkowyszki z konsumcji od sumy rs 4557; z miasta V rzędu z konsumcji od sumy rs. 2003.

W d. 12 (24) Października r. b.

Z miasta V rzędu Przerośl z konsumcji od sumy rs. 834 k. 36, z wiadrowego od sumy rs. 435 k. 64; z miasta V rzędu Preny z konsumcji od sumy rs. 1792 k. 80, z wiadrowego od sumy rs. 1151; z miasta V rzędu Raczki z konsumcji od sumy rs. 949 k. 61, z wiadrowego od sumy rs. 495 k. 18 1/2; z miasta IV rzędu Władysławowa z konsumcji od sumy rs. 2876 k. 57 1/2, z wiadrowego od sumy rs. 1124 k. 42.

W d. 15 (27) Października r. b.

Z miasta V rzędu Rajgroda z konsumcji od sumy rs. 2676; z miasta V rzędu Wierzbołowa z konsumcji od sumy rs. 2127 k. 96 1/2, z wiadrowego od sumy rs. 1126 k. 43.

W d. 18 (30) Października r. b

Z miasta V rzędu Sapieżyszki z konsumcji od sumy rs. 394 k. 76, z wiadrowego od sumy rs. 206 k. 79; z miasta V rzędu Sereje z konsumcji od sumy rs. 1921 k. 20, z wiadrowego od sumy rs. 1202 k. 68 1/2; z miasta IV rzędu Wysztyniec z konsumcji od sumy rs. 2137 k. 20, z wiadrowego od sumy rs. 820 k. 80.

W d. 19 (31) Października r. b.

Z miasta V rzędu Łozdzieje z konsumcji od sumy rs. 1800; z miasta V rzędu Wiżajny z konsumcji od sumy rs. 855 k. 4, z wiadrowego od sumy rs. 445 k. 75 1/2.

Na dalszą zaś jednoroczną dzierżawę dochodów konsumcyjnych z miast: Suwałki i Łomży mających ceny licytacyjne rs. 15000 rocznie przenoszące, licytacja odbędzie się w Warszawie w biurze Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu w dn. 24 Września (6 Października) r. b mianowicie: na miasto Suwałki od sumy rs. 17604 rocznie, na miasto Łomżę od sumy rs. 15060 rocznie. a szczegółowe obwieszczenie tejże Komisji Rządowej względem licytacji na pomienione miasta w Dzienniku Powszechnym pomieszczone będzie Na przypadek zmiany w dniu 2 (14) Października r. b. licytować się mających przedmieści Augustowskich na osady wiejskie i ustania w nich poboru podatku konsumcyjnego, kontrakt dzierżawny w swojej mocy również ustnie, a dzierżawca z tego powodu nie będzie miał prawa rościć do Skarbu żadnej pretensji.

Każdy więc mający zamiar wiąść w dzierżawę powyższe dochody z któregokolwiek bądź miasta, powinien przed terminem wyżej oznaczonym, lub w czasie odbywać się mającej licytacji, złożyć deklarację opieczętowaną w Rządzie Gubernialnym Augustowskim na ręce Gubernatora Cywilnego lub jego zastępcy później bowiem składane przyjętemi nie będą.

Licytacja w powyższych terminach odbywać się będzie pod następującemi warunkami:

1. Do deklaracji dołączone być winno świadectwo kwalifikacyjne właściwej władzy policyjnej wykazujące miejsce zamieszkania, stan i zamożność deklaranta, tudzież oryginalny kwit na vadium 1/10 części ustanowionej ceny licytacyjnej wyrównywające, gotowizną listami zastawnemi z kuponami lub innemi papierami Skarbowemi wedle przepisów na vadia przyjmowanemi do depozytu kasy skarbowej lub Banku Polskiego złożone które nieutrzymujący się przy licytacji napowrót odbierze, utrzymującemu się zaś albo na rachunek kaucji przy zawarciu kontraktu stawić się winnej policzone, albo w razie złożenia jej oddzielnie powrócone zostanie. Dzierżawcy dochodów konsumcyjnych, którzy wystawili kaucję 1/5 części sumy dzierżawnej odpowiadającą i konkurować będą do dalszej dzierżawy tych samych dochodów, niepotrzebują składać świadectwa kwalifikacyjnego, a w miejsce kwitu vadjalnego winni załączyć do deklaracji świadectwo kasy Gubernialnej jako z należytości dzierżawnej do terminu licytacji całkowicie i w oznaczonych terminach uiścili się.

2. Postępujący w deklaracji sumę najwyższą od ustanowionej ceny będą mieli sobie przyznaną i obowiązani będą przyjąć dzierżawę na rok jeden 1863.

3. Plus licytanci dochodów konsumcyjnych z miast w administracji skarbowej podczas licytacji zostających, czy to wprost na rachunek skarbu czy też na odpowiedzialność niewypłatnych dzierżawców, obowiązani będą przyjąć za osobnym kontraktem dzierżawę i na resztę roku w którym administracja będzie miała miejsce, licząc od daty zawarcia kontraktu za sumę stosunkową z wyrachowania natenczas dopełnionego pochodzącą i zaraz od daty kontraktu w pobór zadzierżawione go dochodu będą wprowadzeni.

4. Wszelkie oferty przed licytacją lub po terminie licytacyi formalnie odbytej, chociażby z podwyższeniem postąpionej na licytacji sumy podawane, w celu uzyskania dzierżawy z wolnej ręki będą bezskuteczne.

5. Jednakże po odbyciu licytacji wolno jest każdemu pretendentowi wykwalifikowanemu niewyłączając nawet stawających do licytacji żądać jej ponowienia, jeżeli najdalej w przeciągu dni trzech po dniu odbycia onejże żądanie o to do Rządu Gubernialnego licytację odbywającego zaniesie, zaepewni piętnaście procent więcej nad sumę na licytacji postąpioną, zabezpieczy swoją deklarację przez jednoczesne złożenie vadium 1/10 części, zadeklarowanej sumy wyrównywającego i podda się wyraźnie obowiązkowi dotrzymania swojej deklaracji, gdyż wyznaczona nowa licytacyja nie dała korzystniejszego rezultatu.

6. Starozakonni przypuszczeni będą do licytacyi na dzierżawę dochodów konsumcyjnych i wiadrowego ze wszystkich miast bez żadnego wyłączenia.

7. W miastach położonych w dwudziesto-jednowerstowym obrębie nadgranicznym, wolno jest również starozakonnym dzierżawić dochody konsumcyjne.

8. Uprzedza się, że wrazie jeśliby w ciągu roku dzierżawy mianowicie z dniem 1 (13) Października zaprowadzoną była wyższa od dotychczasowej opłata od wyrobu wódki w gorzelniach, dzierżawca żadnej ztąd pretensyi do Skarbu Królestwa rościć nie będzie miał prawa i pretensji takowej wyraźnie zrzeka się.

9. Przy zawieraniu kontraktów plus licytant obowiązany jest na zabezpieczenie Skarbu złożyć kaucyę wyrównywającą 1/5 części sumy dzierżawnej rocznej, a to w gotowiźnie w listach zastawnych z kuponami, lub w innych papierach publicznych podług przepisów na kaucyę przyjmowanych w nominalnej ich wartości, gdyby zaś tejże kaucji całkowicie gotowizną lub pomienionemi papierami stawić niemógł, natenczas połowę przynajmniej kaucji w gotowiźnie lub w papierach publicznych, a drugą połowę w dokumencie hypotecznym na nieruchomość dostatecznie Skarb zabezpieczającej, złożyć powinien.

Dotychczasowi dzierżawcy dochodów konsumcyjnych, którzy zadzierżawią te same dochody nadal, niepotrzebują stawić nowej kaucji, skoro złożą urzędową deklarację kantorów, iż kaucję na te dzierżawę dotąd służącą rozciągają i na następny rok dzierżawy i skoro taż kaucja będzie przedstawiać zupełne jak dotąd bezpieczeństwo. Rozumie się jednak samo przez się, iż o ile suma dzierżawna podwyższy się przy licytacji, o tyle i kaucja stosunkowo dokompletowaną być powinna. Bez poprzedniego złożenia kaucji kontrakty dzierżawne zawierane nie będą.

10. W razie jeżeli dzierżawę dochodów konsumcyjnych zalicytuje dwie lub więcej osób wspólnie, wszystkie te osoby stają się za dotrzymanie warunków dzierżawnych odpowiedzialne solidarnie, bez odwołania się jednych do drugich i odpowiedzialność ta w kontrakcie dzierżawnym zamieszczoną będzie.

11. Plus licytant odstępujący dzierżawy dochodów konsumcyjnych komu innemu, bądź zaraz w terminie licytacyjnym, bądź później, lecz przed zawarciem jeszcze kontraktu dzierżawnego lub poddzierżawiający te dochody komu innemu po zawarciu kontraktu ze Skarbem, odpowiadać zawsze będzie solidarnie ze swoim prawonabywcą, albo poddzierżawcą za dotrzymanie warunków dzierżawnych i odpowiedzialności takowej obiedwie strony w akcie cessji lub w kontrakcie poddzierżawnym poddać się winny.

12. Przystępujący do licytacji w obcem imieniu, obowiązany jest zaraz przy deklaracji złożyć legalną plenipotencję, po odbyciu bowiem licytacji takowa przyjętą nie będzie.

13. Pluss licytant zaspokoi koszta obwieszczeń licytacji w ilości jaka nań przypadnie z rozkładu przez Rząd Gubernialny zrobić się mającego, i dostarczy papier stemplowy do kontraktu i do przedstawienia o potwierdzenie onego potrzebny, tudzież koszta portorji; żadnych zaś innych kosztów ponosić nie jest obowiązany.

14. Udzielanie konsensów na skład trunków krajowych starozakonnym dzierżawcom dochodów konsumcyjnych niemającym do tego kwalifikacji osobistej, z mocy upoważnienia Rady Administracyjnej w ustępie 2 artykule 16 postanowienia jej z dnia 25 Maja (6 Czerwca) 1848 r. może mieć miejsce jedynie w miarę ważności dochodów konsumcyjnych i postąpionej za nie na ostatniej licytacji sumy, tudzież w miarę jak tego większość szynkarzy w mieście istniejących, życzyć sobie będzie, a to stosownie do uznania samej Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu. W razie nieuzyskania konsensu, dzierżawca żadnej pretensji z tego tytułu do skarbu rościć nie będzie miał prawa.

15. Licytacja obowiązuje utrzymującego się przy niej zaraz po jej odbyciu, bez względu w jakim czasie zatwierdzenie nastąpi. Rząd zaś dopiero po zatwierdzeniu przez właściwą władzę tejże licytacji lub kontraktu, gdzie ten bez poprzedniego zatwierdzenia licytacji będzie zawarty.

16. Utrzymujący się przy licytacji, a później od niej odstępujący wystawi się na wszelkie skutki powtórnej licytacji nie tylko do wysokości vadjum przy licytacji złożonego, ale i do wysokości straty jakaby dla Rządu z powtórnej licytacji wynikła a która po potrąceniu vadjum z majątku odstępującego administracyjnie ściągniętą będzie.

17. Tak powyższe warunki licytacyjne jako też warunki kontraktowe z wykazem posiadłości miejskich w obrębie konsumcyjnym miasta znajdujących się, odczytane będą przed rozpoczęciem licytacji, żądającym zaś ich przejrzenia, każdego czasu w Biurze Rządu Gubernialnego okazane zostaną w godzinach służbowych od 9 z rana do 3 z południa. Wolno jest rządającym pretendentom brać kopje warunków. Nieobecni w miejscu a chcący ubiegać się na licytacji mogą żądać przesłania sobie kopji warunków, co na koszt ich uskutecznionem będzie. Przeglądający warunki osobiście może zaznaczyć że je czytał przez podpisanie swego nazwiska, nieczyniąc jednak żadnych dodatków i zastrzeżeń. Na uczynione żaden wzgląd miany nie będzie, jak nawzajem podpis na warunkach licytacji, żadnego dla podpisującego nie stanowi obowiązku.

Wzór do deklaracji, która powinna być napisaną na papierze stemplowym ceny kop. 7 1/2, wyraźnie czysto bez przekreśleń i podskrobań, zapieczętowaną w oddzielnej kopercie, jest osnowy następującej:

Deklaracja.

Wskutek ogłoszenia Rządu Gubernialnego Augustowskiego z dnia 1/13 Września r. b. Nr. 49718/2537, opierającego się na rozporządzeniu Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia 21 Sierpnia (2 Września) r. b. Nr. 38150 podaję niniejszą deklarację, iż obowiązuję się wziąść w dzierżawę dochody konsumcyjne (dodać gdzie się wiadrowe wydzierżawia) i wiadrowe z miasta N. lub osady N. na rok następny 1863, za sumę roczną rs. (tu wypisać sumę ofiarowaną literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym, które mi są znane i te niniejszem przyjmuję. Przytem załączam kwit Kasy N. na złożone w niej vadium rs. N. które wrazie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę (lub o nadesłanie na pocztę do N. na mój koszt upraszam), i świadectwo kwalifikacyjne właściwej władzy policyjnej, (a jeśli kto na obce imię będzie miał zamiar licytować, dodać winien) oraz legalną plenipotencję.

Stałe moje zamieszkanie jest (tu wypisać miejsce zamieszkania.)

Pisałem w N. dnia N.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko.)

Na kopercie wypisać: „Deklaracja do dzierżawy dochodów konsumcyjnych z miasta N. lub osady N."

Deklaracje nie napisane podług wzoru, lub obejmujące jakiekolwiek zastrzeżenia i warunki, albo nie poparte kwitem na vadium i innemi potrzebnemi dowodami lub wreszcie podawane po wywołaniu licytacji, będą unieważnione.

Suwałki d. 1 (13) Września 1862 r.

Gubernator Cywilny, J. Korytkowski.
za Naczelnika Kancelarji, J. Jałbrzykowski.

(N. D. 4599) *Magistrat Miasta Stołecznego Warszawy.*

W zastosowaniu się do uchwały Rady Miejskiej z dnia 20 Sierpnia r. b. N. XXIII ustępu 3, Magistrat podaje do powszechnej wiadomości, iż reperacja 59, wyraźnie pięćdziesięciu dziewięciu domków zajmowanych przez straż Policyjną w mieście Warszawie i na Przedmieściu Pradze, wypuszczoną będzie w entrepryzę przez licytację in minus, od sumy anszlagowej rs. 1060 na raz jeden.

Każdy więc mający przystąpienia do powyższej licytacji i z dobrego wykonywania robót znany, może się zgłosić do sali posiedzeń Magistratu w dniu 13 (25) Września r. b. do godziny 12 w południe i na ręce Prezydenta miasta złożyć deklaracje opieczętowane wypisując wyraźnie literami ile procentu odstępuje od powyższej sumy, vadium ma być złożone w ilości rs. 106 i na pokrycie kosztów ogłoszenia licytacji rs. 9, warunki przez Radę Miejską zatwierdzone, przejrzane być mogą każdego czasu, oprócz dni niedzielnych i świątecznych, w Wydziale Wojskowym Magistratu miasta Stołecznego Warszawy.

Warszawa d. 20 Sierpnia (2 Września) 1862 r.

p. o. Prezydenta,
Szambelan Dworu,
Jego Cesarsko-Królewskiej Mości,
Z. Hr. Wielopolski.
(3) Naczelnik Kancelarji, Luceński.

(N. D. 4568) *Wydział Górnictwa.*

Wydział Górnictwa podaje do wiadomości, iż w biurze jego dnia 18 (30) Września r. b. o godzinie 1 po południu, odbędzie się za pośrednictwem opieczętowanych deklaracji in minus licytacja na dostawę w r. 1863 materjałów smarowych i służących do oświetlenia, jako też skór i t. p. dla Zakładów Górniczych w Okręgu Wschodnim.

Ilość potrzebnych materjałów i ceny do licytacji in minus, oznaczają się na takowe następujące:

1. Oleju lnianego krużek 60, od kop. 36,62. 2. oleju rzepakowego krużek 1600, od k. 35,73. 3. oleju preparowanego krużek 2100, od kop. 37,51, 4. oleju terpentynowego krużek 10, od kop. 13,39, 5. oliwy lucerskiej funt. 5200, od kop. 21,88, 6. łoju topionego funt. 9400, od kop. 15,63, 7. smoły płynnej krużek 3000, od kop. 4,46, 8. sadła wieprzowego funt. 40, od kop. 10,71, 9. świec łojowych funt. 1500, od kop. 16,07, 10. świec stearynowych funt. 120, od kop. 31,26, 11. skór baranich z wełną sztuk 32, od kop. 46,37, 12. skór jerchowych sztuk 40, od kop. 51,62, 13. skór juchtowych albo faledrowych sztuk 30, od rs. 6 kop. 75,5, 14. skór mastrychtowych funt. 190, od kop. 57,75, 15. skór surowcowych kręconych po 5' dług. 10" szer. pasów 50, od rs. 1 kop. 50,5, 16. skór szaroglansowanych sztuk 10, od rs. 14 kop. 43,75, 17. kleju stolarskiego pragskiego funt. 230, od kop. 21,87, 18. płótna konopnego arszynów 100, od kop. 14, 19. mydła szarego funt. 19, od kop. 8.

Każdy mający chęć podjęcia się tej dostawy obowiązany złożyć do Banku Polskiego, lub Składu Głównego żelaza vadium w kwocie rs. 504 i na koszta ogłoszenia rs. 15, oraz podać Wydziałowi Górnictwa deklarację podług następującego wzoru:

„W skutek ogłoszenia Wydziału Górnictwa z dnia 23 Sierpnia (4 Września) r. b. N. 3951 podaję niniejszą deklarację, że podejmuję się na r. 1863 dostawy materjałów smarowych i służących do oświetlenia, jako też skór i t. p. dla Zakładów Górniczych Okręgu Wschodniego, z odstąpieniem od cen do licytacji podanych procent (wymienić wysokość procentu liczbą i literami) i poddaję się wszelkim obowiązkom, oraz zastrzeżeniom, w warunkach licytacyjnych zamieszczonym, przezemnie odczytanym, zrozumianym i podpisanym"

„Kwity kasy N. na złożone vadium i koszta ogłoszeń dołączam, które w razie nieutrzymania się na licytacji sam odbiorę"

„Stałe moje zamieszkanie jest w N. najbliżej stacji pocztowej N., a jeżeli w Warszawie wymienić numer domu"

„Pisałem w N. d. . . . . mca . . . . . r. 1862."

(podpisać wyraźnie imie i nazwisko.)

Deklaracje takie winny być zapieczętowane lakiem i mieć adres: „Do Wydziału Górnictwa, Deklaracja na dostawę w r. 1863, materjałów smarowych i służących do oświetlenia, jako też skór, dla Zakładów Górniczych Okręgu Wschodniego."

Inne warunki w godzinach służbowych, w biurze Wydziału Górnictwa, jako też Naczelnika Okręgu Wschodniego przejrzane być mogą.

Warszawa d. 23 Sierpnia (4 Września) 1862 r.

Zarządzający Wydziałem.
Pułkownik
Inżynierów Górniczych, Miłowanow.
Naczelnik Sekcji, Kozarski.
(3) Naczelnik Kancelarji, Reklewski Antoni.

(N. D. 4861) *Dyrektor Instytutu Politechnicznego i Rolniczo-Leśnego w Nowej Aleksandrji (w Puławach).*

Podaje do wiadomości, że w oficynie gmachu Instytutowego w Nowej Aleksandrji, urządzony został lokal na traktjernię. Przedsiębierca któryby przyjął warunki, pod jakiemi ma dostarczać objadów po cenie umiarkowanej uczniom Instytutu Politechnicznego i Rolniczo-Leśnego w Nowej Aleksandrji (w Puławach) otrzyma bezpłatny lokal z stosownemi meblami i dostanie do użytku miedź kuchenną.

Bliższe warunki w każdym czasie prócz dni świątecznych, przejrzane być mogą w Kancelarji Komisji Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w Warszawie i w Kancelarji Instytutu Politechnicznego i Rolniczo-Leśnego w Nowej Aleksandrji (w Puławach).

Nowa-Aleksandrja d. 6 (18) Września 1862 r.

w z. Dyrektora, Okniński.

(N. D. 4862) *Magistrat Miasta Zamościa*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 8 (20) Października r. b. od godziny 10 z rana, w biurze Magistratu miasta Zamościa w obecności Pomocnika Starszego Naczelnika Powiatu, lub innego delegowanego Urzędnika, odbywać się będzie licytacja przez składanie opieczętowanych deklaracji, na dzierżawę dochodu Kasy Ekonomicznej miasta Zamościa z czopowego, czyli wiadrowego od piwa i wódek, oraz porteru i piwa angielskiego, in plus od sumy rs. 1773 na rok jeden, to jest: od 1 Stycznia do ostatniego Grudnia 1863 r.

Deklaracje składane być winny do godziny 3 po południu na ręce Sekretarza Magistratu podług wzoru poniżej domieszczonego, napisane czytelnie bez żadnych skrobań i poprawek, a liczby wyraźnie literami wypisane, z dołączeniem do tychże kwitu Kasy Skarbowej lub miejskiej na złożone vadium rs. 177, kop. 30 wynoszącem, po terminie nadesłane, lub bez dołączenia kwitu na złożone vadium przyjęte nie będą.

Warunki do licytacji gotowe, są do przejrzenia każdego czasu w biurze Magistratu miasta Zamościa:

Zamość d. 5 (17) Września 1862 r.

za Burmistrza, Zalewski.

Deklaracja.

Wskutek ogłoszenia Magistratu miasta Zamościa z dnia 5 (17) Września r. b. Nr. 2883 podaję niniejszą deklarację, że obowiązuję się wziąść w dzierżawę dochód Kasy Ekonomicznej miasta Zamościa z czopowego czyli wiadrowego od piwa i wódek, oraz porteru i piwa angielskiego na rok jeden, to jest do końca Grudnia 1863 r. za sumę rocznie (tu wypisać sumę literami wyraźnie bez poprawek) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym, które mi są wiadome.

Kwit na złożone vadium rs. 177 kop. 30 (wyraźnie) Kasy N. dołączam i takowe wrazie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę, lub o nadesłanie pocztą do N. na mój koszt do N. upraszam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem w N. dnia mca N. 1862 r.

(podpisać imię i nazwisko.)

(N. D. 4698) *Naczelnik Powiatu Łomżyńskiego.*

W dniu 25 Września (7 Października) 1862 r. o godzinie 3 z południa w biurze tutejszem odbywać się będzie in minus licytacja w drugim terminie za podaniem sekretnych opieczętowanych deklaracji na entrepryzę restauracji domu szkolnego w Tykocinie, sprawienie niektórych utensylji dla tejże szkoły i wystawienie nowej drwalni z kloaczką anszlagowanych na rs. 1194 k. 20 1/2 a to pod warunkami w tym celu spisanemi i złożeniem vadium 1/10 części sumie powyższej wyrównywającego to jest rs. 119 k. 42, O czem zawadamiając interesowaną publiczność nadmieniam, że anszlagi i warunki codziennie w mem biórze przejrzane być mogą.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Naczelnika Powiatu Łomżyńskiego z dnia 21 Sierpnia (2 Września) 1862 r. N. 24539, podaję niniejszą deklaracją, iż podejmuję się entrepryzy restauracji domu szkolnego w Tykocinie, sprawienie niektórych utensylji dla tejże szkoły i wystawienie nowej drwalni z kloaczką za sumę rs. wyraźnie, poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom warunkami przedlicytacyjnemi objętym.

Kwit kasy N. na złożone w niej vadium rs. 119 k. 42 dołączam, który wrazie nieutrzymania się się przy licytacji sam odbiorę, lub o odesłanie na mój koszt do N. upraszam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem dnia N. mca N. roku 1862.

(tu wyraźny podpis imienia i nazwiska).

Łomża d. 21 Sierpnia (2 Września) 1862 r.

Radca Kolegjalny, Dąbrowski.

(N. D. 4699) *Naczelnik Powiatu Łomżyńskiego.*

W dniu 25 Września (7 Października) 1862 r. o godzinie 4 po południu, w biurze mojem odbywać się będzie in minus licytacja za podaniem sekretnie opieczętowanych deklaracji już w drugim terminie na entreprzę restauracji Kościoła parafialnego w Piekutach anszlagowana rs. 669 kop. 60 1/2, oraz na oparkanienie nowego cmentarza grzebalnego anszlagowanego rs. 728 kop. 70 1/2, czyli razem rs. 1398 kop. 31, a to pod warunkami w tym celu spisanemi i złożeniem vadium 1/10 części sumie anszlagowej wyrównywającego, to jest rs. 139 kop. 84. O czem zawiadamiając interesowaną publiczność nadmieniam, że anszlag i warunki codziennie w mem biurze przejrzane być mogą.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Naczelnika Powiatu Łomżyńskiego z dnia 21 Sierpnia (2 Września) r. b. N. 24,540 podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się entrepryzy restauracji Kościoła parafialnego w Piekutach, oraz oparkanienie nowego cmentarza grzebalnego, tamże za sumę rs. N wyraźniej N. poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom warunkami przedlicytacyjnemi objętym.

Kwit kasy N. na złożone vadium w kwocie rs. 139 kop. 84 dołączam, które wrazie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę, lub o nadesłanie na mój koszt do N. upraszam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem w N. dnia mca i r. N.

(tu wyraźny podpis imienia i nazwiska)

Łomża d. 21 Sierp. (2 Września) 1862 r.

(2) Radca Kolegialny, Dąbrowski.

(N. D. 4725) *Naczelnik Powiatu Płockiego.*

Stosownie do reskryptu Rządu Gubernialnego z dnia 13 (25) Sierpnia r. b. N 42154/1366 podaje do publicznej wiadomości iż w Kancelarji Magistratu miasta Płońska w obec dozoru kościelnego parafii Płońsk w dniu 2 (14) Października b. r. o godzinie 11ej z rana odbędzie się in minus licytacja poczynając od sumy anszlagowej rs. 2235 kop. 60 1/2 na entreprzę wyrestaurowania kościoła parafialnego w Płońsku, a to przez złożenie opieczętowanych deklaracji wedle wzoru poniżej zamieszczonego pisać się winnych, które w d. tym tylko do godziny 10 1/2 z rana przyjmowane będą, każdy zatem mający chęć podjęcia się rzeczonej entreprzy obowiązany jest złożyć na vadium rs. 223 kop. 56 w gotowiźnie w którejkolwiek kasie i dołączyć kwit na dowód, że takowe vadium w jej depozycie znajduje się, które nieutrzymującemu się przy licytacji zaraz powróconem zostanie.

Inne warunki licytacyjne w każdym czasie prócz świąt w Kancelarji magistratu miasta Płońska przejrzane być mogą.

Płock d. 25 Sierpnia (6 Września) 1862 r.

Radca Dworu, w z. Grabiński.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Naczelnika Powiatu Płockiego z dnia 22 Sierpnia (3 Września) r b. Nr. 17649 podaję niniejszą deklarację, iż z obowiązuję się wziąść w entreprzę reparacją kościoła parafialnego w Płońsku a to za sumę rs. N. (tu wypisać sumę literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym. Kwit kasy N. na złożone w niej vadium rs. 223 kop. 56 wynoszące dołączam, które wrazie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę, lub o nadesłanie na pocztę do N. na mój koszt upraszam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem w N. dnia N. miesiąca N. 1862 r.

(podpisać imie i nazwisko.)

(N. D. 4863) *Magistrat Miasta Wawelnicy.*

Z powodu spełźnięcia w pierwszym terminie licytacji o dotychczasową dzierżawę dochodu Kasy Ekonomicznej miasta Warszawy z propinacji, przeto podaje do powszechnej wiadomości, iż na wydzierżawienie tegoż dochodu na dalszy czas to jest na rok jeden, poczynając od dnia 1 Stycznia do ostatniego Grudnia 1863 r. pod prezydencją W. Pomocnika Naczelnika Powiatu Lubelskiego w d. 8 (20) Października r. b. od godziny 10 z rana odbywać się będzie w Magistracie miasta Wawelnicy głośna in plus licytacja, która rozpocznie się od sumy rs. 1430 k. 57 1/2, jako kwoty obecnie z tego źródła na dochód Kasy pobieranej. Szczegółowe warunki na dzierżawę powyższego dochodu każdego czasu w godzinach biurowych Magistratu miasta Wawelnicy przejrzane być mogą.

Wawelnica d. 4 (16) Września 1862 r.

(1) za Burmistrza, Kempiński.

(N. D. 4841) *Naczelnik Zakładów Górniczych Okręgu Wschodniego.*

W dniu 6 Października r. b. o godzinie 3 po południu odbywać się będą w biurze Naczelnika Zakładów Górniczych Okręgu Wschodniego w Suchedniowie licytacje in minus przez opieczętowane deklaracje na dowozy do Zakładów wuskuteczniać się mające w ciągu r. 1863. Wykazami szczegółowemi do warunków licytacyjnych dołączonemi wskazane i obliczone mianowicie:

1. Licytacja do Zakładu Nietulisko na sumę rs. 4921 k. 54 1/4.
2. Licytacja do Zakładu Brody na sumę rs. 2407 k. 39 3/4.
3. Licytacja do Zakładu Michałów na sumę rs. 3057 k. 61 3/4.
4. Licytacja do Zakładu Sielpia na sumę rs. 6677 k. 9 2/4.

Warunki tych licytacji każdego czasu mogą być przejrzane w biurze Naczelnika Zakładów Górniczych Okręgu Wschodniego i w Wydziale Górnictwa.

Składający deklarację obowiązani są dołączyć do tychże kwity kasy Górniczej na złożone vadium gotowizną, albo w papierach procentowych przez Rząd na kaucje przyjmowanych z właściwemi kuponami.

Do 1. licytacji rs. 493, do 2. licytacji rs. 241, do 3. licytacji rs. 306, do 4. licytacji rs. 668, i na koszta ogłoszeń gotowizną, do 1. licytacji rs. 5, do 2. licytacji rs. 3, do 3. licytacji rs. 3 do 4. licytacji rs. 7 i podać też deklaracje Naczelnikowi Okręgu przed terminem do odbycia licytacji oznaczonym podług następującego wzoru.

Wzór deklaracji.

Wskutku ogłoszenia Naczelnika Zakładów Górniczych Okręgu Wschodniego z dnia 8 Września b. r. Nr. 6539, podaję niniejszą deklarację, że podejmuję się dowozów dla Zakładu (wymienić Zakład) na r. 1863 z odstąpieniem od cen podanych do licytacji i procent (wymienić wysokość procentu wyraźnie i czytelnie liczbą i literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym przezemnie odczytanym i zrozumianym.

Kwity kasowe na złożone vadium i koszta ogłoszeń dołączam, które wrazie nieutrzymania się na licytacji sam odbiorę. Stałe moje zamieszkanie jest w N. najbliżej stacji pocztowej w N. pisałem w N. mca i roku N.

(podpisać wyraźnie imie i nazwisko.)

Deklaracje takie nie skrobane i nie poprawiane winny być opieczętowane lakiem, a na adresie wymienić deklaracja na dowozy dla Zakładu (wymienić nazwisko Zakładu).

Włościanie rządowi gromadnie o powyższe dowozy ubiegać się chcący jako wolni od składania vadium będą do licytacji przypuszczeni jedynie tylko za złożeniem kosztów ogłoszeń i świadectw na dowód przyjęcia solidarnej odpowiedzialności w formie przepisanej sporządzanych.

Suchedniów d. 8 Września 1862 r.

(1) Łęcki.

(N. D. 4864) *Брестъ-Литовская Коммисаріатская Коммисія.*

Въ Общемъ Присутствіи Брестъ-Литовской Коммисаріатской Коммисіи, 17 и 21 числъ настоящаго Сентября мѣсяца, будутъ производится торги на очистку отхожихъ мѣстъ въ зданіяхъ Ломженскаго Военнаго Госпиталя.

Кромѣ изустныхъ торговъ допускается присылка ко дню переторжки, не позже перваго часа по полудни, запечатанныхъ объявлевій, съ обозначеніемъ цѣнъ, или помѣсячно, или цѣлый торгъ, и съ благонадежнымъ залогомъ примѣрно въ 100 рублей серебромъ.

Условія подряда можно видѣть въ Коммисіи ежедневно во всѣ присутственные дни и при самыхъ торгахъ.

Брестъ-Литовскъ Сентября 4 дня 1862 г.

Управляющій Коммисіею,
Полковникъ, Бушенъ.

(N. D. 4603) *Командиръ Новогеоргіевской Крѣпостной Артиллеріи.*

При Штабѣ Новогеоргіевской Крѣпостной Артиллеріи, на основаніи распоряженія Высшаго Начальства, будетъ производится, по существующимъ постановленіямъ 8 Октября публичный торгъ, а 12 числа того же мѣсяца переторжка въ 10 часовъ утра на поставку для сей Артилеріи, ящиковъ сосновыхъ съ внутренними днами, длиною 2 фунта 5 дюймовъ, шириною 1 фунтъ 3 дюйма, вышиною 8 1/4 дюймовъ всего 729; ящиковъ безъ вкладныхъ дновъ, тѣхъ же размѣровъ всего 216, и ящиковъ безъ вкладиыхъ дновъ тѣхъ же размѣровъ, съ коробками внутри изъ листоваго желѣза 72, и вѣкъ малаго размѣра сосновыхъ длиною 33, 9 дюймовъ, вышиною 4, 5 дюйма, шириною 16 дюймовъ всего 657; таковыхъ же вѣкъ и того же размѣра съ коробками внутри всего 18, и вѣкъ большаго размѣра сосновыхъ, длиною 33, 5 дюймовъ шириною 26, 1 дюймовъ вышина 4, 2 дюймовъ 72; на приспособленіе къ 828 ящикамъ особыхъ брусковъ длиною 10 1/2 дюймовъ 1656.

Торги на поставку этихъ вещей начнутся съ суммы семи тысячъ сорока восьми рублей девяносто восьми копѣекъ серебромъ; къ нимъ будутъ допущены лица имѣющіе на это право, въ чемъ должно быть представлено и свидѣтельство мѣстнаго Начальства, залогъ 1/3 часть всей подрядной суммы, должны быть представленъ наканунѣ торга или переторжки. Условіе на поставку ящиковъ, вѣкъ и приспособленій, а также и образцы оныхъ можно видѣть во всякое время въ Штабѣ Новогеоргіевской Крѣпостной Артиллеріи, исключая праздничныхъ и Воскресныхъ дней.

Торги будутъ производится изустные, но дозволяется и присылка запечатанныхъ объявленій, наточномъ основаніи, 2 главы, 3 раздѣла, 1 книги, 4 части Свода Военныхъ Постановленій.

Кр. Новогеоргіевскъ 6 Сентября 1862 г.

(N. D. 4830) *Komisarz Administracyjny Cyrkułów* 1 i 2.

Skutkiem upoważnienia Prezesa Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej z d. 4 (16) b. m. i r. N. 7921 podaje do publicznéj wiadomości iż ruchomości po niegdy Marjannie Pleśniarskiéj pod N. 352 w Rynku Nowego-Miasta w dniu 12 (24) b. m. i r. o godzinie 3 z południa przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Warszawa d. 7 (19) Września 1862 r.

(3) Słupecki.

ZAPOZWY EDYKTALNE.

(N. D. 4817) *Sąd Policji Poprawczej Powiatu Warszawskiego Wydziału I.*

Zapozywa Wincentego Zajączkowskiego terminatora szewckiego, ostatnio w mieście Szczuczy nie przy matce swej zamieszkałego, aby się w dniach 30 od daty niniejszego ogłoszenia, dla wysłuchania Postanowienia w drodze łaski wydanego, w Sądzie tutejszym stawił, wrazie bowiem przeciwnym listami gończemi ściganym będzie.

Warszawa d. 5 (17) Sierpnia 1862 r.

Sedzia Prezydujący,
Asesor Kolegjalny, Popławski.

(N. D. 4846) *Sąd Policji Prostej Okręgu Pilickiego.*

Podczas pogorzeli w domu Dawida Frajsztadta i Mośka Pilicera mieszkańców miasta Pilicy dnia 7 (19) Marca r. b. o godzinie 6 z rana wynikłej, poginęły z powodu kradzieży różne rzeczy, a mianowicie: łyżek srebrnych sztuk jedenaście 14ej próby, oznaczonych na trzonkach napisem „Ejzyk Grosberek" literami pisanemi polskiemi; trzy pary noży i widelców srebrnych, na trzonkach z literami dużemi polskiemi W. O. puszka srebrna z wierzchu dziurkowana na korzenie, mająca objętości półtory kwaterki, kształtu podługowatego, zegarek srebrny kieszonkowy, stary dość znacznej wielkości; prześcieradeł 6 sztuk, z płótna tak zwanego surówką, koszul męzkich i kobiecych sztuk 16; poszewek sztuk 6, w kwiatki liljowe; czepków tiulowych i perkalowych sztuk 6; surdut męzki sukienny czarny z połami długiemi; dwa szlafroki kobiece, jeden z perkaliny w kwiatki czerwone na tle białawem, a drugi z materji czarnej tak zwanej mantynowej; cztery rondle miedziane mające wagi po fun. 7, 8 i 9; dwie miski miedziane mające wagi po fun. 8; garnczków żelaznych wewnątrz pobielanych różnej wielkości sztuk 12, z fabryki Poręby Mrzygłodzkiej talerzy sztuk 6, i misek dwie cynowych.

Wzywa przeto wszelkie władze policyjne i wojskowe nad porządkiem w kraju czuwające, ażeby ścisłą uwagę zwracały na osoby szczególniej podejrzane i w razie dostrzeżenia wyszczególnionych u kogobądźkolwiek przedmiotów, takowe Sądowi tutejszemu lub najbliższemu z posiadaczami, dla wylegitymowania się dostawić zechciały.

Pilica d. 24 Sierpnia (5 Września) 1862 r.

Podsędek, Hołubski.

W Drukarni J. Jaworskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.